

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 524 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 2008

1 ΕΥΡΩ

Ολυμπιακή

**Πλιάτσικο στα εργατικά δικαιώματα
και την κρατική περιουσία**

ΣΕΛΙΔΑ 16

Βαρέα και Ανθυγιεινά

Ανάγκη για πανεργατικό μέτωπο

ΣΕΛΙΔΑ 8

Σκάνδαλο Οικοπάρκων

**Πάρτι των λαμόγιων με παράνομες
εντάξεις**

ΣΕΛΙΔΑ 11

**Το σύστημα
της μισθωτής
σκλαβιάς
δε γιατρεύεται,
ΑΝΑΤΡΕΠΕΤΑΙ**

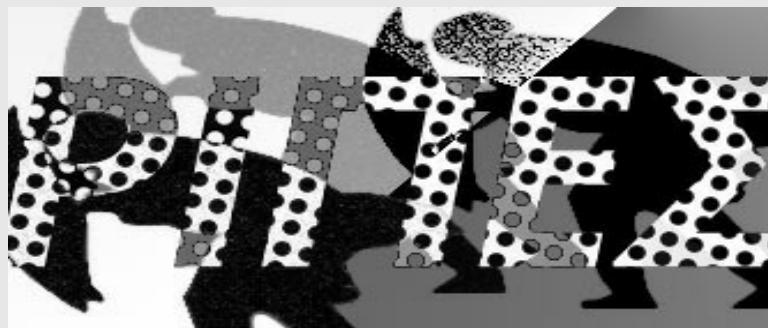
Αμεση απάντηση με ταχικό ανώνυμα
ντια αύξηση του μεροκάματου,
υπεράσπιση των θέσεων εργασίας
και των εργασιακών σχέσεων
και προστασία των ανέργων

ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΕΣ ΟΙ ΚΡΙΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

20/9: Ημέρα για πολεις χωρίς αυτοκίνητα, Λάσος: Ημέρα ευχαριστιών 20/9/1792: Κατάργηση μοναρχίας, ανακήρυξη Α' Γαλλικής Δημοκρατίας 20/9/1951: Είσοδος Ελλάδας στο ΝΑΤΟ (ισόπιο μέλος με Τουρκία) 20/9/1958: Ο M.L. King δέχεται επίθεση με μαχαίρι από την Isola Cary (τραυματίζεται σοβαρά στο στήθος) 20/9/1979: Αναίμακτο πραξικότημα στην Δημοκρατία Κεντρικής Αφρικής απομακρύνει τον Bokassa I 21/9: Ημέρα ειρήνης, ημέρα Alzheimer, εβραϊκή πρωτοχρονία, Μάλτα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1964), Φιλιππίνες: Ημέρα ευχαριστιών 21/9/480 π.Χ.: Ο στρατηγός του Ξέρξη Μαρδονίος πυρπολεί Αθήνα και Ακρόπολη 21/9/1949: Ανακήρυξη Λ.Δ. Κίνας 21/9/1949: Δημιουργία Ο.Δ. Γερμανίας 21/9/1956: Δολοφονία Αναστάσιο Σομόζα (Νικαράγουα) 21/9/1969: Ανατίναξη πύργου ΔΕΗ, δήμερη διακοπή λειτουργίας (ΕΔΚ) 21/9/1939: Δολοφονία ρουμάνου πρωθυπουργού Αρμάν Καλινέσκου 22/9: Μάλι: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960) 22/9/1735: Ο σερ Robert Walpole πρώτος όγγιλος πρωθυπουργός που κατοικεί στην Downing Street 10 22/9/1862: Διακήρυξη κατάργησης δουλείας (Λίνκολν) 22/9/1915: Ανατροπή Βενιζέλου, απόβαση Αγγλογάλλων στη Θεσσαλονίκη 22/9/1927: Κατάργηση σκλαβίας στη Sierra Leone 22/9/1969: Εκρήξεις βομβών (KEA) στον δεύτερο δρόφο δημαρχείου και μέσα στο κεντρικό ταχυδρομείο (Αθήνα) 22/9/1971: Η κρεία του Σεφέρη μετατρέπεται σε αντιδικτατορική διαδήλωση 22/9/1979: Εμπρηστική βόμβα στο αυτοκίνητο του Τόγια (παραχώρησε οικόπεδο για να γίνει χαρούζα στην Κόρινθο) 22/9/1968: Κυκλοφορία πρώτου «Οδηγητή» (παράνομα) 23/9: Σαουδική Αραβία: Ημέρα ενοποίησης (1932) 23/9/1974: Νομιμοποίηση ΚΚΕ μετά 27 χρόνια παρανομίας 23/9/1976: Καθιέρωση βιβλιαρίου υγείας για παιδιά στην Ελλάδα 23/9/1990: Αποχώρηση Λ.Δ. Γερμανίας από το Σύμμων της Βαρθοβίας 23/9/1978: Εκρηκτική βόμβα στα δικαστήρια Πύργου Ηλείας 23/9/484 π.Χ.: Γέννηση Ευριπίδη 24/9: Ημέρα καρδιάς 24/9/1805: Συνθήκη Μοντρέ (ελεύθερη διάρθρωση Δαρδανελίων) 24/9/1911: Γέννηση Κονσταντίν Τσερνιένκο 24/9/1927: Ιδρυση ΟΠΛ 25/9: Ρουάντα: Ημέρα εθνικής συνέλευσης-κοινωνικού-δημοψηφίσματος 25/9/1917: Ο Τρότσκι πρόεδρος σοβιετί Πετρούπολης 25/9/1974: Πρώτο νόμιμο φύλλο «Ριζοσπάστηρ» 25/9/1972: Βόμβες (ΔΑ-ΔΑΣ) στα διυλιστήρια Esso Pappas και στα γραφεία ΓΣΕΕ 25/9/1987: Καταστροφή μέρους του Παρθενώνα από βόμβες Βενετών (Morozini) 26/9: Ευρωπαϊκή ημέρα γλωσσών, ημέρα ναυτιλίας, Υεμένη: Ημέρα επανάστασης (1962) 26/9/1936: Η CNT δέχεται τρεις αστήματες υπουργικές θέσεις στην κυβέρνηση της Καταλωνίας 26/9/1946: Επιστροφή Γεωργίου Γλυκόπουργκ στην Ελλάδα μετά το δημοψηφίσμα της 1/9 26/9/1916: Προσωρινή κυβέρνηση στην Θεσσαλονίκη (Βενιζέλος, Κουντουριώτης, Δαγκλής) 26/9/1889: Γέννηση Martin Heidegger 26/9/1989: Εκτέλεση Παύλου Μπακογιάνη (17N).

● Κι εκεί που είπαμε «κυπράβιο ρε, αυτός είναι πεδερός, όχι σαν τους δικούς μας» ●●● Κότα λειράτη ο κύριος Πελέκης ●●● Απροστάτευτο τον άφοσε το γαμπρό Βουλγαράκη ●●● Πώς θα αποκαταστήσει τώρα στο άνθρωπος τα τέσσερα παιδιά του; ●●● Πιάνει και χειμώνας, πού να τρέχει για ροφούς με το σκάφος ●●● Επί τη ευκαιρία, ως παλιός ψαροντουφεκάς, να δέσω ένα ερωτήμα ●●● Ο κυρ-Βουλγαράκης είχε στο σκάφος του καταδυτικές συσκευές και καμάρωνε με κάτι δεκάκιλους ροφούς ●●● Γιατί το Λιμενικό δεν του τράβηξε μια μηνυσάρα και μια κατάσχεση στη σκαφάρα; ●●● Εντάξει, μη φωνάζετε, βάζουμε και κάνα χαζό ερωτήμα για να γερίσει η στήλη ●●● Πάμε τώρα σε άλλα ●●● Το «Πρώτο Θέμα», ιδιοκτησίας Μηόμπολα, καταξεκίζει το Θιδωράρη που έγινε Θεόδωρος ●●● Τζάμπα πήγε το γεύμα με τον κύριο Γιώργο ●●● Οπότε οι Μαύρες Τρύπες θα κλείσουν με μπετόν αρμέ ●●● Περιπτεύει να πούμε ότι οι μεν δελφίνοι της ΝΔ πανηγυρίζουν, γιατί ξεφορτώθηκαν το Βουλγαράκη, οι δε δελφίνοι του ΠΑΣΟΚ τα 'χουν βάψει μαύρα, γιατί ο Γιωργάκης ισχυροποιείται ●●● Πλάκα-πλάκα, μέχρι και πρωθυπουργό μπορεί

ήταν Θιδωρής και τον μάδαινε δημοσιογραφία ο Σπύρος ο Καρατζαφέρης ●●● (Θυμάσαι, Θιδωρή, πώς παρακάλαγες για μια ειδησσώύλα από τη δράση στο στρατό;) ●●● Προβλέπω, λοιπόν, ότι σύντομα θα τα ξαναβρεί με τον κύριο Γιώργο ●●● Οπότε οι Μαύρες Τρύπες θα κλείσουν με μπετόν αρμέ ●●● Περιπτεύει να στεγνώσει το μελάνι της –κατοικούδαρης, όπως αποδεικνύεται στήλης, πάει κι η Μάρα ●●● Προτιμά, είπε, να εξασφαλίσει την οικογενειακή της γαλήνη ●●● Τι θα πει, ρε σύντροφοι, ότι δεν ξέρει μαγιερική, όπως η ίδια έχει παραδεχτεί; ●●● Θα επιβλέπει τις μαγεί

ρισσες που έχουν προσλάβει στη βίλα στο Καπανδρόπι ●●● Μήπως η Μαρίκα μαγιευρεύει μόνη της τα ντολμαδάκια που έχουν τρελάνει κόσμο και κοσμάκη και ιδίως τους Κυρκοφλωράκηδες; ●●● Κρητικά μαγείρισσα τα φτιάχνει κι όταν τα σερβίρει η φιλιππινέζα και αρχίζουν να χλαμπουνάζουν οι καλεσμένοι, η κυρα-Μαρίκα πετάει ένα «με τα χεράκια μου τα έφτιαχα» κι άντε ο μπουκωμένος καλεσμένος να έχει όρεξη για αμφισθητήσεις ●●● Ετσι θα κάνει και η Μάρα, τώρα που επέλεξε την οικογενειακή γαλήνη ●●● Για τη γαλήνη της μαγείρισσας, της γκούβερνάτας και του κηπουρού δε μπορώ να πω τίποτα ●●● Ούτε ψύλλος στον κόρφο τους ●●● Αυτοί θα πληρώσουν τα νεύρα των αφεντικών ●●● Καταλαβαίνετε τώρα πόσο τυχερός αισθάνεται ο Παιαλίδης ●●● Αυτόν δε μπορεί να τον απολύσει ο Καραμανλής ●●● Γι' αυτό Καταλαβαίνετε τώρα πόσο τυχερός αισθάνεται ο Παιαλίδης ●●● Αυτόν δε μπορεί να τον απολύσει ο Καραμανλής ●●● Γι' αυτό και πήγε καμαρωτός στην πολιτική κηδεία του Βουλγαράκη ●●● Σου λέει: ποιος δ' ασχοληδεί μαζί μου; ●●● Και του 'πλεξε και το εγκώμιο ο Ντοράκης ●●●

◆ «Ο πρωθυπουργός πρέπει να δείξει τον δρόμο της Δικαιούσινης και της αποβολής από τον δημόσιο βίο». Ποιος έκανε την παραπάνω δήλωση; Ο τέως υφυπουργός και βουλευτής της ΝΔ Β. Μιχαλολιάκος. Ο άνθρωπος που του εβαλόντων βόμβα κυκλώματα της νύχτας (όπως η ίδια η Ασφάλεια έχει αποφανθεί) και εξακολουθεί να ισχυρίζεται ότι τον χτύπησε η ΕΟ 17Ν. Πώς να μη λέει μετά ο Αρούλης, ότι ο Καραμανλής έχει πιάσει πάτο;

◆ Ναι, ήταν ο Αρούλης αυτός που πλησίασε τους δημοσιογράφους, αμέσως μετά τη λήξη της συνεδρίασης του υπουργικού συμβούλου και τους είπε ότι «η κυβέρνηση έχει πιάσει πάτο, αλλά ο Καραμανλής δεν έχει λύσεις, διότι αυτούς έχει και με αυτούς είναι αναγκασμένος να κυβερνήσει». Προς στηγμήν προκλήθηκε σύγχυση, διότι κάποιοι μέσα μετέδωσαν ότι τη φράση είπε «κορυφαίος υπουργός» και, φυσικά, κανενός το μισόλ δεν πήγε στον Αρούλη. Στη συνέχεια τα πράγματα μπήκαν στην ισχύ τους και ο χαμογελαστός γιαπάκος θα πρέπει από εδώ και πέρα να αντιμετωπίσει

όλους εκείνους που ουσιαστικά απεκάλεσε όχρηστους.

◆ Ποια είναι η μεγαλύτερη δεξιότητα της καραμανλιάκης κυβέρνησης; Οτι ανέχτηκε να βγαίνει στο γυαλί ο πεθερός του Βουλγαράκη και να λέει «ψην τολμήστε να πειράξετε το γαμπρό μου, γιατί θα 'χετε να κάνετε μαζί μου». Από πολιτική η υπόθεση έγινε οικογενειακή και αυτό ο Καραμανλής το ανέχτηκε επί διήμερο, κατογράφοντας τελικά τη μεγαλύτερη ίσως ήττα σε επικοινωνιακό επίπεδο. Με το σκάνδαλο Ζαχόπουλου δε μπορούσε να κάνει τίποτα, εδώ όμως μπορούσε να ξεφορτώθει ζήμεια με το Βουλγαράκη. Οταν το έκανε, ήταν αργά και απλώς έχασε περισσότερο.

και η πνευματική ησυχία που επικρατεί και επιδρά ενεργά στη βαθιά ύπαρξη καθε επισκέπτη του Όρους.

Θ. Ρουσόπουλος (σε εκδήλωση του Βατοπέδιον το 2004)

Είναι ευθύνη της πολιτείας να συνδράψει το Όρος στο σύνολό του με την έκφρασή του ως ιερά κοινότητα στην πνευματικότητα της Ελλάδας. Επίσης μέσω της πολιτείας να προστατεύεται η περιβάλλοντας φύση.

Ελευθεροτυπία

Αυτό που χαρακτηρίζει έντονα την απόσφαιρα του Αγίου Όρους είναι ο τρόπος ζωής των μονοχών, οι γαλήνιες και γεμάτες πραστήρα, κατά πάντα δημιουργικές μορφές τους, καθώς

και η πνευματική ησυχία που επικρατεί και επιδρά ενεργά στη βαθιά ύπαρξη καθε επισκέπτη του Όρους.

Θ. Ρουσόπουλος (σε εκδήλωση του Βατοπέδιον το 2004)

Είναι ευθύνη της πολιτείας να συνδράψει το Όρος στο σύνολό του με την έκφρασή του ως ιερά κοινότητα στην πνευματικότητα της Ελλάδας. Επίσης μέσω της πολιτείας να προστατεύεται η περιβάλλοντας φύση.

Ελευθεροτυπία

Στροφή στις ευελικτες μορφές απασχόλησης έχει κάνει το 17% των εργαζομένων, ενώ την ίδια στηγμή οι νέοι εξακολουθούν να είναι τα μεγαλύτερα θύματα της ανεργίας. Είναι χαρακτηριστικό

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Είναι πολύ λογικό, που απογοητεύτηκε ο ελληνικός λαός. Γ' αυτό, η δική μας ευθύνη είναι διπλή. Δεν είναι απλώς να έχουμε ένα καλό σχέδιο, το οποίο έχουμε, συγκεκριμένο σχέδιο, τη λήψη μέτρων ώστε να ανακουφίσουμε τα μεσαία και

■ Σκάνδαλο Μονής Βατοπεδίου

Αγοράζουν χρόνο για το κουκούλωμα

Σε πλήρη συνεργασία με τους καλόγερους-μπίζνεσμαν του Βατοπεδίου και με όργανο την ελεγχόμενη Δικαιοσύνη προσπαθεί η κυβέρνηση Καραμανλή να διαχειριστεί το σκάνδαλο, να αγοράσει χρόνο για να μπορέσει να το κουκουλώσει και να βγει απ' αυτό με τις μικρότερες δυνατές απώλειες.

Την ίδια ώρα που ο Αλογοσκούφης ανακοίνωνε ότι «παγώνουν» όλες οι διαδικασίες που βρίσκονται σε εξέλιξη για την ανταλλαγή ακινήτων ανάμεσα στο δημόσιο και το μοναστήρι, οι καλόγεροι ανακοίνωναν ότι καταθέτουν όλους τους τίτλους σε συμβολαιογράφο της Θεοσαλονίκης «αναμένοντας την ολοκλήρωση της εισαγγελικής έρευνας». Εποι, ένα τεράστιο πολιτικό και οικονομικό σκάνδαλο μετατρέπεται σε πρόβλημα δικαστικής διαμόχησης.

Βέβαια, η κυβέρνηση γνωρίζει πως το συγκεκριμένο σκάνδαλο χρησιμοποιείται για το ξεκαθάρισμα λογαριασμών (πολιτικών και οικονομικών) και το ξαναφοίτασμα της πίτας ανάμεσα σε διάφορα καπιταλιστικά συμφέροντα. Ο Βουλγαράκης είναι ο πρώτος που πλήρωσε τη νύφη. Ο Ρουσόπουλος είναι ο επόμενος που βάλλεται και ήδη οργανώνει την άμυνά του, τραβώντας τη σύζυγό του από τις διάφορες εκδοτικές μπίζνες (από τη βιτρίνα, για να ακριβολογήσει). Επομένως, οι χειρισμοί γύρω από το σκάνδαλο πρέπει να συνοδευτούν και από παρασκηνιακούς χειρισμούς, από παραχωρήσεις σε συγκεκριμένα συμφέροντα, ώστε να σταματήσουν τον πόλεμο. Πρέπει να θεωρείται σήμουρο ότι το παρασκήνιο έχει πάρει φωτιά.

Ποιο είναι το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα; Το σκάνδαλο να φύγει από την πρώτη γραμμή της επικαιρότητας, ώστε η κυβέρνηση, που δε βρίσκεται και στα χάι της, να σταματήσει να πληρώνει πολιτικό κόστος. Άμα φύγει από την πρώτη γραμμή, η αστική Δικαιοσύνη μπορεί να ρυθμίσει τα υπόλοιπα, με τρόπο που και οι καλόγεροι να μη μείνουν παραπονεμένοι και να μην υπάρχει κίνδυνος αναζωπύρωσης του σκανδάλου.

Ποια είναι η ουσία του σκανδάλου; Οι καλόγεροι, επικαλούμενοι χρυσόβουλα βυζαντινών αυτοκρατόρων (!!!) διεκδίκησαν τη Βιστωνίδα, το νησάκι της και παραλίμνιες εκτάσεις. Το ελληνικό κράτος υιοθέτησε τους αστηρικτους ισχυρισμούς τους, κουρελιάσε το ίδιο το σύνταγμά του, πέταξε στα σκουπίδια ακόμα και δικαστικές αποφάσεις στις οποίες φαινόταν καθαρά ότι οι καλόγεροι δεν είχαν καμιά ιδιοκτησία και τους αναγνώρισε την αξίωσή τους. Αυτή ήταν η πρώτη φάση. Η επόμενη φάση ήταν η χρυσοφόρα ανταλλαγή, μέσα από σκανδαλώδεις ανταλλαγές, με τις οποίες η γη της Βιστωνίδας υπερτιμούνταν και τα φιλέτα που έπαιρναν οι καλόγεροι (οικόπεδα και κτίρια) υποτιμούνταν.

Τι θα περίμενε κανείς μετά το έσπασμα του σκανδάλου και τις αποκαλύψεις; Η κυβέρνηση να αναλάβει νομοθετική πρωτοβουλία. Να εξασφαλίσει ότι την επιστροφή όλων των φιλέτων που τήρων οι καλόγεροι στο ελληνικό δημόσιο, όπου ανήκουν και να τους υποχρεώσει να επιστρέψουν έντοκα όλα τα χρήματα που σόδειασαν. Κι ακόμη, να τελειώσει μια και καλή με το θέμα της ιδιωτικής ιδιοκτησίας σε δάση, λίμνες, ορεινούς όγκους και αιγιαλούς. Γιατί εκεί βρίσκεται η μήτρα του κακού.

Επειδή, λοιπόν, η κυβέρνηση δε θέλει να το κάνει αυτό (γιατί θα θίξει και άλλα συμφέροντα, εκτός από αυτά των καλόγερων-γαιοκτημόνων) και επειδή το ΠΑΣΟΚ είναι σύμφωνο (μόνο το ΚΚΕ και ο ΣΥΡΙΖΑ έχουν τοποθετηθεί υπέρ της απαγόρευσης της ιδιοκτησίας σε δάση, λίμνες κ.λπ.), παραπέμπει το θέμα στις χρονοβόρες διαδικασίες της Δικαιοσύνης, η οποία είναι «μανούλα» στη συγκάλυψη.

ΥΓ: Από τα στοιχεία που διαβίβασε ο Σανδάς προς τον προϊστάμενο της Εισαγγελίας Εφετών Γ. Κολιοκώστα (το γνωστό διδύμο των θεματοφυλάκων της κυβερνητικής πολιτικής) προκύπτει ότι ο υφυπουργός Οικονομικών της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ Απ. Φωτιάδης αναγνώρισε την κυριότητα της Μονής Βατοπεδίου στη λίμνη Βιστωνίδα, με την υπ' αριθμό 1064538/5928/A0010/2002 απόφασή του. Οσο κι αν προσπαθούν οι Πασόκοι να βγάλουν την ουρά τους απέξω, τα στοιχεία τους προδίδουν και η ΝΔ, έχοντας στη διάθεσή της αυτά τα στοιχεία, θα τους σπρώξει στον συμψηφισμό, όταν καταλογιάσει ο θρύβος και το σκάνδαλο φύγει από την πρώτη γραμμή της δημοσιότητας.

Η δημαγωγία κύκλους κάνει

Πριν τις εκλογές του 2004, ήταν ο Καραμανλής που έταζε τα πάντα στους μπουχτισμένους από την πολιτική των κυβερνήσεων Σημίτη εργαζόμενους. Οταν τον ρωτούσαν πού θα βρει τα χρήματα, απαντούσε ότι θα εξοικονομήσει 10 δισ. ευρώ από τις σπατάλες του ΠΑΣΟΚ. Τη συνέχεια τη γνωρίζουμε πλέον όλοι. Τα ταξίματα πετάχτηκαν στον κάλαθο των αχρήστων (θυμόσαστε τη «μονιμοποίηση των 250.000 συμβασιούχων») και με μια «απογραφή» και μια κοινοτική επιτήρηση η κυβέρνηση «καθάρισε». Δυστυχώς, τα βρήκαμε χειρότερα απ' όσο τα υπολογίζαμε, είπαν (για «ακαμένη γη» είχε μιλήσει προ αρκετών ετών ο Α. Παπαδρέου, που πάντα έψαχνε πρωτότυπες εκφράσεις για να πει τα ίδια πράγματα).

Πέντε χρόνια μετά, ο Παπαδρέου παίρνει τη θέση του Καραμανλή. Τάζει κι αυτός τα πάντα κι όταν τον ρωτούν πού θα βρει τα χρήματα, απαντά ότι θα τα βρει από τις φοροαπολλαγές που έκανε στις επιχειρήσεις η κυβέρνηση Καραμανλή. Η πλάκα είναι πως όταν τον ρώτησαν συγκεκριμένα (αφού είχε προηγηθεί η γενικολογη ερώτηση από ένα «παπαγαλάκι») και είχε όλη την άνεση να πει τις παπαρολογίες του) αν θα αυξήσει το συντελεστή φορολόγησης κερδών, που η ΝΔ μείωσε από το 35% στο 25%, απάντησε: «Πρόγματι, δεν μιλήσαμε για την αύξηση των συντελεστών, μιλήσαμε για άλλες μορφές φορολόγησης και, βεβαίως, παραμένουμε στη βασική αρχή, ότι όποιος έχει μεγαλύτερα εισοδήματα, όποιος έχει μεγαλύτερη φοροδοτική ικανότητα, θα έχει να πληρώσει και αυξημένους φόρους στο ελληνικό κράτος». Και συνέχισε με κάτι παπαρολογίας της φορολόγησης κερδών, που η επιχειρήσεις που είναι η ενέργεια και τα δίκτυα επικοινωνίας, όπως και κάποιες βασικές συγκοινωνίες είναι «λάθος» και ότι το ΓΑΠ θέλει «τα δίκτυα τα οποία υπάρχουν να είναι, με τη μία ή την άλλη μορφή, πάντως, υπό δημόσιο έλεγχο» (πώς θα τα πάρει, όμως, δεν είπε), απάντησε ότι η λύση είναι «με την κείμενη νομοθεσία, να χτυπηθεί το όποιο κορτέλ, να ισχυροποιηθεί ο υγιής ανταγωνισμός, να ελεγχθεί η κερδοσκοπία, την οποία ζει πια ο ελληνικός λαός»!!!

✓ Ρωτήθηκε ο ΓΑΠ (από το «Ριζοσπάστη») πότε προβλέπει να δημιουργήσει την ανθρώπινη κοινωνία που επαγγέλλεται, δεδομένου ότι επικρότησε τη σύμβαση που υπέγραψε η ΓΣΕΕ με τους βιομήχανους για αυξήσεις 1 ευρώ τη μέρα. Και τι απάντησε; Οτι «η ΓΣΕΕ είναι ένας ανεξάρτητος και αικηδεμόνευτος συνδικαλιστικός φορέας, η οποία έχει κάθε λόγο να διεκδικεί το καλύτερο. Θεωρώ ότι είναι θετικό που μπορούν οι κοινωνικοί εταίροι να κάθονται στο διοικητικό της προσωπικό, που δεν έχει πάρει φωτιά»!!!

✓ Ρωτήθηκε ο ΓΑΠ πώς υπόσχεται «άμεση μείωση των κρατικών τιμολογίων», όταν οι ΔΕΚΟ ιδιωτικοποιύνται. Αφού σημείωσε ότι η ερώτηση είναι «σωστή» και η ιδιωτικοποίηση που πρωθεί η κυβέρνηση «τουλάχιστον σε σχέση με τις μεγάλες, στρατηγικής σημασίας επιχειρήσεις, που είναι η ενέργεια και τα δίκτυα επικοινωνίας, όπως και κάποιες βασικές συγκοινωνίες» είναι «λάθος» και ότι το ΓΑΠ θέλει «τα δίκτυα τα οποία υπάρχουν να είναι, με τη μία ή την άλλη μορφή, πάντως, υπό δημόσιο έλεγχο» (πώς θα τα πάρει, όμως, δεν είπε), απάντησε ότι η λύση είναι «με την κείμενη νομοθεσία, να χτυπηθεί το όποιο κορτέλ, να ισχυροποιηθεί ο υγιής ανταγωνισμός, να ελεγχθεί η κερδοσκοπία, την οποία ζει πια ο ελληνικός λαός»!!!

✓ Τι φταίει για τις εξευτελιστικές συντάξεις, που παρουσιάστηκαν για μια ακόμη φορά με στατιστική εικόνα από την ΠΟΠΟΚΠ; Κατά τον Θ. Ρουσόπουλο φτάει... η διεθνής συγκυρία που είναι δύσκολη! Κι όταν η διεθνής συγκυρία δεν ήταν δύσκολη, όταν οι εκπρόσωποι της κυβέρνησης καμάρωναν για τους ρυθμούς ανάπτυξης, τι έγινε, γιατί δεν άλλαξε η εικόνα; Ο κυβέρνητικός εκπρόσωπος αρνείται να ακολουθήσει αυτή τη λογική και επιμένει: «Αν κάποιος θεωρεί ότι δεν υπάρχει αυτή τη στιγμή διεθνής οικονομική κρίση, που οργίζει και τη χώρα μας, επιτρέψε μου να πω ότι δεν παρακολουθεί την προγματικότητα»!!!

✓ «Έχουμε μια κυβέρνηση που τα τελευταία χρόνια, δύο χρόνια τουλάχιστον, έχει ξεφύγει πέρα από κάθε όριο. Ξεπουλάει ότι βρει μπροστά της. Ξεπουλάει τον εθνικό πλούτο. Ξεπουλάει το δημόσιο πλούτο. Εφαρμόζει μια σκληρή άδικη κοινωνικά πολιτική ενάντια στους εργαζόμενους, στους χαμηλόμισθους, στους χαμηλοσυνταξιούχους. Ενάντια στη νέα γενιά που βγαίνει στην αγορά εργασίας με πολύ χαμηλότερες δυνατότητες απ' ότι η προηγούμενη. Ενάντια σε όλους όσους περνάνε πάρα πολύ δύσκολα. Και την ίδια στιγμή, ευνοεί το μεγάλο κεφάλαιο, που βλέπει τα κέρδη του να αυξάνονται με ραγδαίους, ιλιγγιώδεις ρυθμούς. Αυτά είπε στους εργαζόμενους

■ Βολιβία

Απόπειρα πολιτικού πραξικοπήματος

Στην 35η επέτειο του στρατιωτικού πραξικοπήματος που ανέτρεψε, με την ανοιχτή υποστήριξη των ΗΠΑ, την κυβέρνηση Αλλιέντε στη Χιλή, βρίσκεται σε εξέλιξη η κατευθυνόμενη από το Λευκό Οίκο απόπειρα πολιτικού πραξικοπήματος στη Βολιβία. Η λυσανάλεια εκστρατεία εδώ και ένα χρόνο της οικονομικής και πολιτικής ελίτ των τεσσάρων πλουσιότερων περιφερειών της ανατολικής Βολιβίας, με τα τεράστια αποθέματα φυσικού αερίου, που κορυφώθηκε μετά το ευνοϊκό για τον Εβο Μοράλες αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος στις 10 Αυγούστου, έχει οδηγήσει τη χώρα στα πρόθυρα του διαμελισμού. Στόχος της εκστρατείας αυτής είναι η αποδυνάμωση και αποσταθεροποίηση της κυβέρνησης Μοράλες, η ισχυροποίηση της εξουσίας τους και η δημιουργία τετελεσμένων στις ανατολικές περιφέρειες Σάντα Κρους, Μπενί, Πάδο και Ταρίχα, η κατάργηση των περιορισμένων μεταρρυθμίσεων που έκανε η κυβέρνηση Μοράλες και κυρίως η αποτροπή της επικύρωσης με δημοψηφίσματος του νέου συντάγματος.

Η υποστήριξη της κυβέρνησης Μοράλες και της εδαφικής ακεραιότητας της Βολιβίας από τη σύνοδο στη Χιλή των ηγετών οχτώ λατινοαμερικανικών χωρών, στις 15 Σεπτεμβρίου, δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι θα ανοίξει το δρόμο των διαπραγματεύσεων για την εξέρεση λύσης.

■ Το κίνημα της αυτονομίας

Οι πρώτες μεγάλες αντιδράσεις ξέσπασαν, με επίκεντρο τη Σάντα Κρους, το Νοέμβριο της περασμένης χρονιάς, όταν επρόκειτο να εγκριθεί από τη Συντακτική Συνέλευση το σχέδιο του νέου συντάγματος, το οποίο, μεταξύ άλλων επιτρέπει στην κυβέρνηση Μοράλες να προχωρήσει στον αναδασμό και τη διανομή της ακαλιέργητης γης στους ακτήμονες Ινδιάνους, δίνει το δικαίωμα δεύτερης προεδρικής θητείας στο Μοράλες και αναβαθμίζει στα κοινωνικά και πολιτικά πράγματα τη θέση των Ινδιάνων, που αποτελούν το 60% του πληθυσμού.

Αρχιτέκτονες και ηγέτες του αποκαλούμενου κινήματος της αυτονομίας είναι δεξιοί πολιτικοί, μεγαλοεπιχειρηματίες και μεγαλογαιοκτήμονες. Οι αυτοαποκαλούμενες Πολιτικές Επιτροπές στις τέσσερις περιφέρειες της ανατολικής Βολιβίας, την αποκαλούμενη Μέδια Λούνα (μισοφέγγαρο), ενορχήστρωσαν μια ανταρσία, με στόχο να εμποδίσουν την επικύρωση του σχεδίου του νέου συντάγματος, απαιτώντας περιφερειακή αυτονομία, έλεγχο στα έσοδα από το φυσικό αέριο, τερματισμό της αγροτικής μεταρρύθμισης και έλεγχο της αστυνομίας στις περιφέρειες τους. Τα δεξιά κόμματα της αντιπολίτευσης, με επικεφαλής το Podemos, επικαλούμενα παραστητές στη διοικησία έγκρισης από τις αρμόδιες επιτροπές του σχεδίου του νέου συντάγματος, επιχείρησαν να σταματήσουν και να ακρωσούν την έγκριση του από τη Συ-

ντακτική Συνέλευση.

Όταν τα νομικίστικα τερτίπια τους κατέρρευσαν, ανελαβαν δράση η Πολιτική Επιτροπή της Σάντα Κρους και το παραστρατιωτικό παράρτημά της, η Unión Juvenil Crucenista. Με καθημερινές βίαιες διαδηλώσεις στους δρόμους, με επιθέσεις σε κυβερνητικά κτίρια, εναντίον οπαδών του Μοράλες και μελών της Συντακτικής Συνέλευσης, με ρατσιστικές επιθέσεις εναντίον Ινδιάνων, κατάφεραν να εμποδίσουν για αρκετές μέρες τη σύγκλιση της Συντακτικής Συνέλευσης στην πόλη Sucre, την παλιά πρωτεύουσα της Βολιβίας, όπου παραδοσιακά συγκαλείται η Συντακτική Συνέλευση. Τελικά, η Συντακτική Συνέλευση μεταφέρθηκε σε ένα παλιό κάστρο και υπό στρατιωτική προστασία επικύρωσε, με αποχή της δεξιάς αντιπολίτευσης, το σχέδιο συντάγματος, τον περασμένο Δεκέμβριο. Το επόμενο και τελευταίο στάδιο είναι η επικύρωση του με δημοψηφίσματος.

Οι Πολιτικές Επιτροπές και οι έπαρχοι της Μέδια Λούνα, γνωρίζοντας πολύ καλά ότι θα ήταν οι ήττημένοι του δημοψηφίσματος, κλιμάκωσαν την ανταρσία τους οργανώνοντας δημοψηφίσματα για την αυτονομία των περιφερειών τους τον περασμένο Μάιο και Ιούνιο.

■ Το δημοψήφισμα ανάκλησης

Ο Εβο Μοράλες, σε μια προσπάθεια να εκτονώσει την κρίση και να ενισχύσει τη θέση του, αποφάσισε την πραγματοποίηση δημοψηφίσματος ανάκλησης του ίδιου και των 9 επόχων της χώρας στις 10 Αυγούστου και η απαιτούμενη διαδικασία επικυρώθηκε από τη Γερουσία, στην οποία την πλειοψηφία έχει η αντιπολίτευση. Η θητεία του Μοράλες και του αντιπροέδρου Αλβάρο Γκαρσία Λινέρα λήγει τον Ιανουάριο του 2011. Αν καταψηφίζονταν με ποσοστό μεγαλύτερο από το 53,74%, ποσοστό με το οποίο είχαν κερδίσει τις εκλογές το Δεκέμβριο του 2005, έπρεπε να παραιτηθούν και να πραγματοποιηθούν νέες προεδρικές εκλογές σε 90 μέρες. Το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος ήταν θρίαμβος για το Μοράλες, αφού

κέρδισε το 68% των ψήφων και την πλειοψηφία στις 95 από τις 112 επαρχίες της χώρας, ακόμη και στην περιφέρεια Πάδο της Μέδια Λούνα. Ταυτόχρονα, όμως, κέρδισαν και παραμένουν στη θέση τους και οι τέσσερις έπαρχοι των περιφερειών της Μέδια Λούνα.

Μετά τη μεγάλη εκλογική νίκη στο δημοψηφίσματος της 10ης Αυγούστου, η κυβέρνηση Μοράλες ανακοίνωσε ότι θα προχωρήσει στην πραγματοποίηση του δημοψηφίσματος για την επικύρωση του νέου συντάγματος τον ερχόμενο Δεκέμβριο. Λίγες μέρες αργότερα, έκεινης ένας νέος, πιο βίαιος από κάθε άλλη φορά, γύρος αντιδράσεων από τους τέσσερις έπαρχους της Μέδια Λούνα, με επίκεντρο τη Σάντα Κρους.

■ Κλιμάκωση της ανταρσίας

Στις 23 Αυγούστου, στήθηκαν τα πρώτα οδοφράγματα στην περιφέρεια της Ταρίχα, όπου παράγεται το 80% του φυσικού αερίου, και τις επόμενες μέρες στις περιφέρειες Μπενί και Σάντα Κρους. Με στόχο να δημιουργήσουν πρόβλημα στις εξαγωγές και ελλείψεις προϊόντων στα αστικά κέντρα των δυτικών Ανδεων, όπου είναι συγκεντρωμένος ο ινδιάνικος πληθυσμός. Παράλληλα, έκινησαν οι βίαιες επιθέσεις σε κυβερνητικούς στόχους.

Στις 8 Σεπτεμβρίου, στη Σάντα Κρους, ομάδες, με επικεφαλής μέλη της παραστρατιωτικής οργάνωσης Unión Juvenil Crucenista, κατέλαβαν κυβερνητικά γραφεία, μεταξύ των οποίων το γραφείο αγροτικής μεταρρύθμισης, την εφορία, τα στούντιο της κρατικής τηλεόρασης, την εθνικοποιημένη τηλεφωνική εταιρία Entel και έβαλαν φωτιά στα γραφεία μιας ανθρωπιστικής οργάνωσης, που υποστήζει τη δικαιούμενη επικυρώση της αντιπολίτευσης. Η θητεία του Μοράλες και του αντιπροέδρου Αλβάρο Γκαρσία Λινέρα λήγει τον Ιανουάριο του 2011. Αν καταψηφίζονταν με ποσοστό μεγαλύτερο από το 53,74%, ποσοστό με το οποίο είχαν κερδίσει τις εκλογές το Δεκέμβριο του 2005, έπρεπε να παραιτηθούν και να πραγματοποιηθούν νέες προεδρικές εκλογές σε 90 μέρες. Το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος ήταν θρίαμβος για το Μοράλες, αφού

σ' όλη τη Μέδια Λούνα, με αποτέλεσμα να καταληφθούν 22 κρατικά ιδρύματα, μεταξύ των οποίων τηλεοπτικά κανάλια και ραδιοφωνικοί σταθμοί, καθώς και τα αεροδρόμια τριών πόλεων. Σοβαρή ζημιά προκάλεσαν επίσης οι ομάδες κρούστης των αυτονομιστών σε αγωγό φυσικού αερίου, με αποτέλεσμα να μειωθούν σημαντικά οι εξαγωγές στη Βραζιλία και στην Αργεντινή, ενώ το κόστος επισκευής του θα φτάσει τα 100 εκατομμύρια δολάρια. Σκοπός των καταληφών, όπως διακήρυξαν, ήταν να μεταβιβάσουν την εξουσία των κατειλημμένων κρατικών υπηρεσιών και ιδρυμάτων στις αυτόνομες περιφερειακές αρχές. Με άλλα λόγια, να ισχυροποιήσουν την εξουσία των επάρχων που ηγούνταν της ανταρσίας και να δημιουργήσουν τετελεσμένα ικανά να αναγκάσουν την κυβέρνηση Μοράλες να υποχωρήσει στις απαιτήσεις τους.

Την ίδια μέρα, ο Μοράλες κάλεσε τον αμερικανό πρεσβευτή, Φίλιπ Γκόλντμπεργκ, να εγκαταλείψει αμέσως τη Βολιβία, κατηγορώντας τον ότι «συνομωτεί ενάντια στη δημοκρατία και θέλει να διαμελίσει τη χώρα». Ενα μήνα νωρίτερα, ο Γκόλντμπεργκ είχε συναντηθεί με τον έπαρχο της Σάντα Κρους, Ρούμπεν Κόστας, ο οποίος στη συνέχεια ανακήρυξε τον εαυτό του «κυβερνήτη» της «αυτόνομης» περιφέρειας της Σάντα Κρους και διέταξε την κατάληψη των κυβερνητικών γραφείων, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που συγκεντρώνουν το φόρο εισοδημάτων.

Η 11η Σεπτεμβρίου, 35η επέτειος του στρατιωτικού πραξικοπήματος στη Χιλή, ήταν η πιο αιματηρή μέρα. Στην περιφέρεια Πάδο της Μέδια Λούνα, μια παραστρατιωτική συμμορία επιτέθηκε με πολυβόλα στην Ινδιάνικη κοινότητα Ελ Πορβενίρ, κοντά στην πρωτεύουσα Ελ Κομπίχα, και δολοφόνησε τουλάχιστον 30 ανθρώπους.

Στις 12 Σεπτεμβρίου, ο Μοράλες κήρυξε την Πάδο σε κατάσταση πολιορκίας και έστειλε στρατιωτικές δυνάμεις να ανακαταλάβουν το αερο-

■ Υεμένη

Στην αρχαία ελληνική τραγωδία, όταν ο τραγικός ποιητής οδηγούσε την πορεία του μύθου σε ένα σημείο αδιέξοδου, επινοούσε ένα θεϊκό πρόσωπο που με την παρέμβασή του έδινε λύση στο αδιέξοδο. Αυτός ήταν ο «από μηχανής θεός». Δυστυχώς για τους προσκυνητές του καπιταλισμού, τέτοιο πρόσωπο δε μπορεί να τους σώσει από τα τραγικά γεγονότα που διαδραματίστηκαν την περασμένη βδομάδα στα διεθνή χρηματιστήρια. Γιατί ο τυφώνας που ξέσπασε ένα χρόνο πριν, με την κατάρρευση της αγοράς των ενυπόθηκων στεγανοτικών δανείων υψηλού ρίσκου, των γνωστών ως «subprimes», δηλαδή των δανείων που δίνονταν στους φτωχότερους Αμερικανούς, που καθυστερούσαν στην αποπληρωμή των πλαισιότερων δανείων τους, γ' αυτό και θεωρούνταν «υψηλού ρίσκου» και είχαν μεγαλύτερα επιπτώσια από τα υπόλοιπα, δεν έχει σταματήσει να τολανίζει τις διεθνείς χρηματαγορές. Συνεχίζεται μέχρι σήμερα και εκδηλώνεται με διαρκείς εκρήξεις, όπως αυτή που είδαμε την περασμένη Δευτέρα, όταν οι δύο από τις πέντε μεγαλύτερες επενδυτικές τράπεζες της Αμερικής αφανίστηκαν από τον χάρτη. Πρώτα η Lehman Brothers (η τέταρτη μεγαλύτερη), που κήρυξε πτώχευση, και ύστερα η Merrill Lynch (η δεύτερη μεγαλύτερη), που εξαγοράστηκε από την Bank of America.

Οι τράπεζες αυτές δεν ήταν μόνο δύο κολοσσοί με δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενους (25.000 η Lehman Brothers, 62.000 η Merrill Lynch). Ήταν δύο τράπεζες με δεκάδες χρόνια ιστορία (ενάμιση αιώνα η πρώτη και 94 χρόνια η δεύτερη), που άντεχαν αικόμα και στην κρίση του '29. Γ' αυτό και η κατάρρευση της πρώτης και η εξαγορά της δεύτερης αποτελούν ιστορικά γεγονότα. Γεγονότα που δεν είναι τυχαία, αλλά αποτελούν αναπόσπαστο στοιχείο της κρίσης που μαστίζει την αμερικάνικη (και όχι μόνο) οικονομία.

■ Κατρακύλα σε εξέλιξη

Μπορεί η πτώχευση της Lehman Brothers να εξέπληξε τους πάντες, όπως ένα καθηγητή Οικονομικών στο πανεπιστήμιο Κολούμπια της Νέας Υόρκης, που αναρωτήθηκε με έκπληξη πώς οι επενδυτικές τράπεζες κατάφεραν να πουλούν τα «σκοτεινά» οικονομικά τους προϊόντα σε όλο τον κόσμο^[1], όμως μια πιο προσεκτική ματιά στα οικονομικά γεγονότα του τελευταίου χρόνου αποδεικνύει ότι η κατάρρευση ήταν προδιαγεγραμμένη. Αυτό το γνωρίζαν όσοι βρίσκονταν μέσα στο παιχνίδι, όπως ο πρώνες επικεφαλής οικονομολόγος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (ΔΝΤ), Κένεθ Ρο-

■ Παγκόσμια καπιταλιστική κρίση

Τις χειρότερες μέρες δεν τις έχουμε ζήσει ακόμα (1)

γκόφ, ο οποίος μιλώντας τον Αύγουστο σε συνέδριο στη Σιγκαπούρη έλεγε προφητικά ότι αναμένει την κατάρρευση μιας μεγάλης αμερικανικής τράπεζας μέσα στους επόμενους μήνες^[2].

Ο Ρογκόφ δεν ήταν φυσικά προφήτης. Απλά διαπίστωνε το αναπόφευκτο. Οταν η μελέτη της Morgan Stanley και της εταιρίας οικονομικών συμβουλευτικών υπηρεσιών Oliver Wyman αναφέρει ότι οι επενδυτικές τράπεζες βρίσκονται στη χειρότερη οικονομική κρίση των τελευταίων τριάντα χρόνων και ότι τα έσοδα των επενδυτικών τραπεζών είναι δυνατό να μειωθούν κατά 45% το 2008^[3], επόμενο είναι να σκάσει η βόμβα. Το ερώτημα δεν ήταν το εάν αλλά το πότε.

■ Σημασία έχει η πρόσκρουση!

Η πρόσκρουση ήρθε πολύ πιο γρήγορα απ' ότι πίστευε ο Ρογκόφ. Η Lehman Brothers (η οποία δεν ήταν καταθετική αλλά καθαρά επενδυτική τράπεζα, δηλαδή δεν είχε συναλλαγές με ευρύ κοινό αλλά εξεδίδε διαφόρων τύπων ομολογια και προσέφερε υπηρεσίες συμβούλου σε εταιρίες) δε μπόρεσε να αντέξει στη συνεχή μείωση των κερδών της, που κατέληξε σε ζημιά της τάξης των 3.9 δισ. δολαρίων και συσσωρευμένα χρέα αξίας 613 δισ. δολαρίων!^[4] Όμως η πτώχευσή της δεν ήταν κεραυνός εν αιθρίᾳ. Γιατί παρόμοια πορεία είχε ακολουθήσει πριν από μερικούς μήνες η πέμπτη μεγαλύτερη επενδυτική τράπεζα στις ΗΠΑ (κι αυτή με ιστορία από το 1923), η Bear Stearns, η οποία εξαγοράστηκε τελικά από την JP Morgan με αποτέλεσμα... να πάνε στα σπίτια τους οι μισοί από τους 14.000 εργαζόμενους της πρώτης.

Παρόμοια πορεία είχαν ακολουθήσει δύο κολοσσοί της χρηματοδότησης στεγανοτικών δανείων, η Fannie Mae και η Freddie Mac, οι οποίες τελικά κρατικοποιήθηκαν (!) την προηγούμενη εβδομάδα, με τους κυβερνώντες να «ξεχνούν» την «ελεύθερη αγορά» και να παίρνουν προστατευτικά μέτρα προσπαθώντας να γλιτώσουν τα χειρότερα. Τελικά τα χειρότερα ήρθαν από την Lehman Brothers, την οποία δε μπόρεσαν να διασώσουν, αφού καμία από τις εταιρίες που παζάρευαν να την αγοράσουν δεν έπαιρνε αν δεν λάμβανε και κάποια κρατική βοήθεια^[5].

Όμως, και ο κρατικός προστατευτισμός έχει τα όριά του.

■ Ο τελευταίος να κλείσει την πόρτα...

Ο πανικός που επικράτησε στις χρηματαγορές είναι πλέον μη αναστρέψιμος. Ο πιο έγκυροι αστοί αναλυτές και έντυπα (π.χ. Economist) κάνουν ανοιχτά πλέον λόγο για κρίση. Τα καμπανάκια του κινδύνου χτυπούν και για όλες εταιρίες. Ο πρώην πρόεδρος της FED, ο επονομαζόμενος και «γκουρού της οικονομίας», Άλαν Γκρίνσπαν, παραδέχτηκε ότι θα υπάρχουν πιθανώς και άλλες χρεοκοπίες από αυτή την κρίση «που συμβαίνει μια φορά στα 100 χρόνια», καθώς «το σύστημα αποδομείται». Παραδέχτηκε, επίσης, ότι «ακόμα δεν έχουμε βρει τη λύση στο πρόβλημα»^[6].

Ο βρετανικός Guardian καταλήγει σε ένα κρεσέντο... αντικαπιταλισμό: «Ο καπιταλισμός, που είχε κρυφτεί ντροπαλά πίσω από ένα πλατύ παραπέτασμα ευημερίας και χλιδής, τώρα αποκαλύπτει το πρόσωπό του πίσω από την ξεθωριασμένη διακοσμητική ενδυμασία, για να μοιάσει για μια ακόμα φορά στον "πραγματικό κόσμο" στον οποίο βασίστηκε: χαμένες ζώες που καταστράφηκαν, αιφάλεια που πετάχτηκε στα σκουπίδια, ελπίδα που ποδοπατήθηκε. Μια

γενιά που ανατράφηκε ποτεύοντας ότι η αφθονία αντιπροσωπεύει μια υπαρξιακή αλήθεια γύρω από τις ζώες μας θα αποπροσανατολιστεί και θα οργιστεί αναπόφευκτα. Αν η πτώχευση που έρχεται φέρει μια αύξηση της βίας, του εγκλήματος, του ρατσισμού και της αποσύνθεσης, ποιος θα υποστεί το κόστος, ποιος θα βοηθήσει μια χρεοκοπημένη κοινωνία; Σίγουρα όχι αυτοί που έκαναν περιουσίες, των οποίων τις δραστηριότητες μέχρι πρόσφατα θαυμάζαμε ως πράξεις ηρώων και ημίθεων»^[7].

Στο επόμενο: Παγκόσμια με τη φωτιά: Τα πιο πρόσωπα της εργαζόμενης Αμερικής.

Παραπομπές

[1] Deutsche Welle, 15/9/08

[2] Οι δηλώσεις του Ρογκόφ αναδημοσιεύτηκαν και στον ελληνικό τύπο (βλ. «Ελευθεροτύπο» 20/8/08, «Σημειώνη» 24/8/08). Στην τελευταία αναφέρονται και τα συμπεράσματα της έκθεσης της Morgan Stanley και της Oliver Wyman.

[3] Economist 15/9/08

[4] New York Times (άρθρο του Πολ Κρούγκμαν με τίτλο «Ρωσική ρουλέτα στην οικονομία», 17/9/08).

[5] Financial Times, 29/8/08

[6] Economist, 17/9/08

[7] Guardian, 15/9/08, άρθρο με τίτλο «Ποιον να κατηγορούμε για τη χρεοκοπία της αγοράς; Συμπέρασμα: όχι τους τραπεζίτες – Οταν τα λεφτά βγαίνουν, υπεύθυνοι είναι όσοι πολιτογραφούνται στο οικονομικό σύστημα. Σε μια αναποδία, υπεύθυνο είναι το «συλλογικό εμείς»».

Νέα χτυπήματα από το αντάρτικο της Νιγηρίας

Με δυο απανωτά ένοπλα χτυπήματα, το πρώτο σε διυλιστήριο της Shell και το δεύτερο σε αγωγό μεταφοράς της Ιδιαίτερης Επιτροπής της Κομητείας της Νιγηρίας (MEND), διακήρυξε ότι ξεκινά «τον πόλεμο του πετρελαίου». Η μαφία που κυβερνά τη Νιγηρία αντιμετωπίζει πλέον ισχυρή πολιτική κρίση.

Ας ξεσκωθούμε

Τώρα πια, όλο και περισσότεροι κάνουν λόγο για κρίση, αφίνοντας στην άκρη τον politically correct όρο «ύφεση». Παραδέχονται ότι η κρίση δεν είναι μόνο στο χρηματοπιστωτικό τομέα, αλλά και στην «πραγματική οικονομία».

Τα ισχυρά ιμπεριαλιστικά κράτη αφίνουν στην άκρη τα νεοφιλελεύθερα ιδεολογήματα και προχωρούν σε κρατικομονοπωλιακού χαρακτήρα ρυθμίσεις. Η αμερικανική κυβέρνηση και η Ομοσπονδιακή Τράπεζα των ΗΠΑ στηρίζει με ρευστό άλλες, για να μη καταρρεύσουν και οδηγήσουν σε κατάρρευση ολόκληρο το τραπεζικό σύστημα. Ακόμα και η άτεγκτη Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα άνοιξε τα ταμεία της και έριξε χρήμα για να στηρίξει τις εμπορικές τράπεζες. 200 δισ. δολάρια έριξαν τις τελευταίες μέρες στις διεθνείς χρηματαγορές οι κεντρικές τράπεζες των ΗΠΑ, της Ιαπωνίας και της ΕΕ. Η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων ανακοίνωσε ήδη πρόγραμμα στήριξης της βιομηχανίας με 30 δισ. ευρώ από το 2009 μέχρι το 2011. Το Ecofin κατέληξε σε χαλάρωση των δημοσιονομικών μέτρων, προκειμένου να στηρίχτει η καπιταλιστική επιχειρηματικότητα.

Οι κυβερνήσεις κάνουν αυτό που πρέπει να κάνουν. Αδειάζουν τα κρατικά ταμεία, για να στηρίξουν τις επιχειρήσεις που πλήττονται από την κρίση. «Δημιουργούν ένα περιβάλλον, όπου τα κέρδη είναι ιδιωτικά και τα προβλήματα δημόσια. Αυτός είναι ο σοσιαλισμός της Wall Street και των πλουσίων», σχολίασε καυστικά ο καθηγητής Οικονομικών στο Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης, Νούριελ Ρουμπίνι.

Οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις, όμως, δεν παρέλειψαν να διακρίνουν την εμμονή τους στο Σύμφωνο Σταθερότητας (δημοσιονομικά ελλείμματα έως 3% του ΑΕΠ, που σημαίνει πιο άγρια φορομποχτική πολιτική και παραπέρα πετσόκομα των δαπανών κοινωνικού χαρακτήρα).

Την ίδια στιγμή, ο κεντρικός ευρωτραπεζίτης Ζαν-Κλοντ Τρισέ ρίχνει το σύνθημα: «Το να πάμε σε αυξήσεις μισθών υπ' αυτές τις συνθήκες θα είναι καταστροφή! Πάντως, οι αποζημιώσεις που έλαβαν οι διοικητές των δυο κρατικοποιηθέντων αμερικανικών κολοσσών, Fannie Mae και Freddie Mac, 19 και 12 εκατ. δολάρια έκαστος, αντίστοιχα, δε θεωρήθηκαν καταστροφή, αλλά επιχειρηματικό fairplay: το αμερικανικό δημόσιο σεβάστηκε τα συμβόλαια των δύο μεγαλογιάποδων.

Οι κρατικομονοπωλιακές ρυθμίσεις έχουν δυο πλευρές: ενίσχυση των καπιταλιστών, καθήλωση των εργατικών μισθών. Και όχι μόνο καθήλωση των μισθών, αλλά και νέες ανατροπές των εργασιακών σχέσεων.

Σε συνθήκες καπιταλιστικής κρίσης, που η παραγωγή πέφτει κατακόρυφα και η οικονομική δραστηριότητα συρρικνώνεται, η ανεργία αναδεικνύεται σε μείζον πρόβλημα για τους εργαζόμενους. Οι στρατιές των ανέργων πυκνώνουν και λόγω της πτώσης της παραγωγής και λόγω των ανατροπών στις εργασιακές σχέσεις και της εντατικοποίησης της εργασίας. Η εργατική οικογένεια καλείται, σε συνθήκες σκληρής

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9

■ Αλήθειες από σπόντα

«Ο, τι είναι νόμιμο είναι και ηθικό», δήλωσε ο Βουλγαράκης στην προσπάθειά του να σώσει την πολιτική του καριέρα. Επεσαν να τον φάνε. Και τι δεν ακούστηκε από τα τηλεπαράδυμα και τι δεν γράφτηκε στις εφημερίδες. «Η πορνεία είναι νόμιμη, αλλά δεν συνάδει με την ηθική διαβάσαμε κάπου! Κάπου αλλού διαβάσαμε ότι είναι νόμιμο να απολύει ένα αφεντικό το 2% των εργαζομένων του κάθε μήνα, όμως αυτό δεν είναι ηθικό. Γενικώς, πήξαμε στην παπάρα.

Και όμως, αυτό που είπε [για τους δικούς του λόγους] ο Βουλγαράκης περιγράφει την ουσία του καπιταλισμού, ενώ αυτά που υποστηρίζουν οι επικρίτες του δεν συνιστούν παρά την υποκρισία της αστικής πολιτικής.

Παραδέχονται σαφέστατα πως υπάρχουν νόμιμες δραστηριότητες που δεν συνάδουν μ' αυτό που οι ίδιοι αποκαλούν ηθική. Μ' άλλα λόγια, παραδέχονται πως η ανηδικότητα είναι δεσποισμένη, νόμιμη. Τι είναι, όμως, ανηδικότητα; Μόνο η πορνεία; Η καπιταλιστική δραστηριότητα, που στηρίζεται στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, είναι ανήδικη; Αν τους βάλεις έτσι το ερώτημα, δα σκίσουν τα ρούχα τους, δα σε κατηγορήσουν για λαϊκισμό, δα σου μιλήσουν για την ηθική της αγοράς κ.λπ. Τότε γιατί την έπεσαν στο Βουλγαράκη; Μπήνες έκανε ο άνθρωπος, για να εξασφαλίσει το μέλλον των τεσσάρων παιδιών του, όπως δήλωνε μονότονα.

Οι πολιτικοί δεν πρέπει να κάνουν τέτοια πράγματα, απαντούν. Και περιορίζουν την ανηδικότητα στη σφαίρα της πολιτικής και μόνο. Ομως, δεν υπάρχει αστός πολιτικός που να μην έχει κάνει μικρή ή μεγάλη μπάζα. Το μέγεδος της μπάζας εξαρτάται από τα πόστα στα οποία υπηρέτησε. Πού πήγε η ηθική σ' αυτές τις περιπτώσεις; Περίπατο. Αρα, η ηθικολογία τους είναι εξίσου ανήδικη με την ανηδικότητα που προσάπτουν στο Βουλγαράκη [και τον κάθε Βουλγαράκη]. Η ηθικολογία τους δεν είναι παρά η ιδεολογία [δηλαδή η ψευδής συνειδηση], με την οποία ντύνουν τον καπιταλισμό, την εκμετάλλευση, τη βαρβαρότητα.

■ Καλά ξεμπερδέματα

Δυο δηλώσεις μεγαλοστελεχών του ΣΥΝ στην ίδια εφημερίδα («Κόσμος του Επενδυτή») δείχνουν ότι στο εσωτερικό της ροζ παράταξης έχουν ήδη βγει τα μαχαίρια και ο αγώνας περί την τακτική δα γίνεται ολο-

ένα και πιο σκληρός. Ο μεν Φ. Κουβέλης κάνει λόγο για μια «νέα κοινωνική και πολιτική πλειοψηφία, που μπορεί να δώσει την εναλλακτική πρόταση εξουσίας» (αναφέρεται, δηλαδή, σαφέστατα και στο ΠΑΣΟΚ), ο δε Δ. Στρατούλης αποκλείει κάθε περίπτωση συνεργασίας με το ΠΑΣΟΚ και δηλώνει ότι «η πρότασή μας απευθύνεται στο ΚΚΕ, στους Οικολόγους και σε τρίμματα του ΠΑΣΟΚ που δα αποδεσμευθούν από μια αριστερή σκοπία». Βέβαια, για να λέμε «του στραβού το δίκιο», η μεν πρόταση Κουβέλη είναι μια ρεαλιστική πρόταση συμμετοχής στην εξουσία, ενώ η πρόταση Στρατούλη μόνο ως πρόταση παραμονής στην αντιπολίτευση μπορεί να σταδεί. Αυτό, όμως, δεν το λέει η συγκεκριμένη πλευρά του ΣΥΝ, αλλά επιμένει να μιλά για «πρόταση εναλλακτικής διακυβέρνησης», κάνοντας όνειρα για διάσπαση του ΠΑΣΟΚ. Εκτός αν δεν πρόκειται για όνειρα, αλλά για τη γνωστή τακτική «βγάζω φλας αριστερά για να στρίψω αιφνιδιαστικά δεξιά» (όπου δεξιά είναι η κυβερνητική συνεργασία με το ΠΑΣΟΚ στις «ιδιόμορφες» συνδήσεις που δα διαμορφωθούν).

■ Δεν τσιμπησε

Αντικυβερνητική δήλωση ή έστω αιχμή πήγαν να βγάλουν από τον πρόεδρο του ΣΕΒ τα πρώσινα παπαγαλάκια, μετά τη συνάντησή του με τον Γιωργάκη, αλλά ο Δασκαλόπουλος δεν τσίμπησε. Οχι μόνο δεν τσιμπησε, αλλά και έστειλε το μήνυμα ότι το συνδικάτο των καπιταλιστών στηρίζει «με χήλια» την κυβερνητική οικονομική πολιτική.

«Με αυτά που είπε ο πρωθυπουργός στη Θεοσαλονίκη σας έδωσε την εντύπωση ότι ζει σε άλλη χώρα», ρώτησε το παπαγαλάκι, για να εισπράξει την πληρωμένη απάντηση: «Νομίζω ότι η αποφασιστικότητα για δράση που εξέπεμψε ο Πρωθυπουργός εφαρμοσμένη στην πράξη είναι αυτό ακριβώς που χρειάζεται ο τόπος αυτές τις δύσκολες στιγμές». Δηλαδή, οι καπιταλιστές δα έχουν πρόβλημα μόνο αν η κυβέρνηση κάνει πίσω σε σοβαρές πτυχές της εξαγγελίες πολιτικής της, φοβούμενη ενδεχομένως το «πολιτικό κόστος». «Μιλήσατε για αποφασιστικότητα από τον πρωθυπουργό, ωστόσο τα μέτρα που λαμβάνει η κυβέρνηση από ότι, τι καταλαβαίνουμε δεν σας ικανοποιούν», προσπάθησε να κάνει ρελάνς άλλο παπαγαλάκι, για να εισπράξει την ίδια κοφτή και κατηγορηματική απάντηση: «Είπαμε ότι εξέπεμψε μια αποφασιστικότητα για δράση σε όλους τους τομείς. Αν αυτό εφαρμοστεί στην πράξη, δα είναι σπουδαίο».

Συμπέρασμα: από πλευράς ΣΕΒ ας μην περιμένει στήριξη, έστω και έμμεση, ο Γιωργάκης. Όσο ο Καραμανλής κάνει αυτά που του ζητούν δα τον στηρίζουν χωρίς επιφυλάξεις.

τικά: δε δα πάρετε δεκάρα ως φόρο, ακόμα κι αν λιμοκτονεί ο κοσμάκης και πρέπει να μπαλώσετε τρύπες.

■ Υποσχέσεις-παραμυθάκια

Ο Γιωργάκης, βέβαια, υπήρξε πολύ προσεκτικός σ' αυτά που είπε, αλλά «η δεξιά του Κυρίου» δεν καταλαβαίνει από τέτοια. Τι είπε ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ; «Βεβαίως, δεν μιλάμε για Ιδρύματα, που εκ των πραγμάτων και από τη νομοδεσία έχουν ένα κοινωφελές έργο και δεν έχουν έσοδα, δεν έχουν μια κερδοσκοπική δραστηριότητα. Μιλάμε για τις αξιοποίησμες περιουσίες, τις εκμεταλλεύσιμες περιουσίες. Πιστεύω δε, ότι υπάρχει και κάτι ακόμα. Αυτή τη στιγμή, που δέλουμε να δώσουμε όλοι μας το παράδειγμα μιας κοινωνίας δικαίου, πιστεύω ότι ούτε η Εκκλησία θα δελήσει να απέχει απ' αυτή την προσπάθεια, ιδιαίτερα η Εκκλησία». Το μεγαλύτερο μέρος από τις εκκλησιαστικές μπίζνες γίνεται με την κάλυψη διάφορων «κοινωφελών» ιδρυμάτων που είναι και δα παραμείνουν αφορολόγητα (δυμηδείτε μόνο το σκαστό σκάνδαλο με τα σάπια κοτόπουλα της «Άλληλεγγύης»). Ενα άλλο μέρος από τις ιερές μπίζνες γίνεται «μαύρα» (πώς γίνεται, για παράδειγμα, τεράστια εμπορικά κτίρια να εμφανίζονται με εξευτελιστικά ενοίκια). Κι ένα μικρό μέρος από τις μπίζνες γίνεται κανονικά και φορολογείται με 10% (η ΝΔ μείωσε το συντελεστή). Ο Ιερώνυμος και οι πιο έξυπνοι από τους δεσμοποτάδες δε δα είχαν αντίρρηση να «δώσουν κάτι παραπάνω» και να το πάρουν από κάπου αλλού και αυτό είχε κατά νου ο Γιωργάκης. Δημαγωγία με ξένα κόλλυθα και από τις δυο πλευρές.

■ Επίζει

«Προτιμώ να πάω σπίτι μου, αλλά την παράταξη δεν τη ρίχνω». Άσε, ρε Μανώλη, βρες καριά άλλη φράση για να κάνεις τη «ζάμπα μαγκιά» σου, γιατί αυτή την έχεις πει τόσες φορές που γελάει πια μαζί σου και το παραδαλό καταίκι. Στην τηλέοραση το 'παιζε μάγκας, στους διαδρόμους της Βουλής δήλωνε ότι το σκέφτεται να παραιτηθεί και να εγκαταλείψει τη Βουλή. Οταν, όμως, ο Τραγάκης του πρότεινε να τον αντικαταστήσει με άλλο βουλευτή, αρνήθηκε και πήγε και ψήφισε και με τα δυο χέρια στην ονομαστική ψηφοφορία τη φορομηχανική διάταξη του Αλογοσκούφη (φυσικά και δεν πήγε σπίτι του).

Γιατί το έκανε; Γιατί βρισκόμασταν στην παραμονή της «παραίτησης» Βουλγαράκη και στον αέρα «μύριζε» ανασχηματισμός. Η «καλή πράξη» από τον άλλοτε συνδικαλιστή της ΔΑΚΕ ήταν το διαπιστεύτριο μπας και τον δυμηδεί ο Καραμανλής και τον χώσει σε κάνα υφυπουργείο, ως εκπρόσωπο της «λαϊκής βάσης της παράταξης». Ανασχηματισμός δεν έγινε, οπότε ο Μανώλης μπορεί να ελπίζει. Στο κάτω-κάτω, τόσοι έχουν γίνει υφυπουργοί, γιατί όχι και αυτός, που είναι και τηλεορασάκιας;

■ Το γαρ πολὺ της θολίψεως...

Ποιο ήταν το έσχατο επιχείρημα που επιστράτευσε ο Βουλγαράκης και μάλιστα στον επικήδειο (συγνώμη, αποχαιρετιστρίο) λόγο του, όταν παρέδιδε τη σκυτάλη στον εκ της αποστρατείας ανακλιθέντα Παπαληγούρα; Οτι ο φωτοί στην Ελλάδα δα έπρεπε να αισθάνονται ευτυχισμένοι που έγινε υπουργός ένας πλούσιος, γιατί δεν έχει ανάγκη να λαδωδεί και ο προσωπικός του πλούτος λειτουργούσε σαν ασπίδα για το δημόσιο συμφέρον!

Γελοίο εξ ορισμού το επιχείρημα, προκάλεσε χοντρό γέλιο στους καφενέδες της επικράτειας. Δηλαδή, αν σχηματιστεί μια κυβέρνηση από τους εκπροσώπους των μεγαλύτερων καπιταλιστικών ομίλων, κατά τεκμήριο πλούσιους, δα ξαφανιστούν η διαφορά και η διαπλοκή! Πάσι, έχασε κάθε επαφή με την πραγματικότητα ο άλλοτε λαμπερός Ντοράκης.

■ Το βιολί του «<χέρι-χέρι>

Ποιο είναι το πρόβλημα της ΝΔ; Ο Ρουσόπουλος! Αυτό υποστηρίζει, περιφέρομενος από ραδιοφώνου εις κανάλιον ο «χέρι-χέρι» Καρατζαφέρης, που δηλώνει συμπάσχων με τον Καραμανλή και «συμμέτοχος στις αγωνίες» της ΝΔ, διότι μπορεί τώρα να έχει δικό του κόμμα (κόμμα όπως αυτοκίνητο, σπίτι, κινητό κ.λπ.), όμως η παράταξη είναι μία και αδιάρετη. «Με σύστημα Ρουσόπουλου δεν μπορούμε να πάμε μπροστά». «Άμα φύγει ο Ρουσόπουλος τότε δημιουργείται μία συνδήκη καθαρού περιβάλλοντος». «Αδικείται ο ίδιος ο Καραμανλής που επέτρεψε να είναι όμηρος κάποιων πραγμάτων». «Δεν μπορεί η βάση της ΝΔ που κουράστηκε 20 χρόνια να πετάξει το ΠΑΣΟΚ από πάνω της να έρχεται σήμερα κατηγορούμενη στη συνείδηση της κοινής γνώμης, γιατί ο κ. Ρουσόπουλος έχει καταληφθεί από άκρα πλουτισμό».

Ο Καρατζαφέρης τα έχει βάλει και άλλη φορά με το Ρουσόπουλο, κατηγορώντας τον ότι σχεδίαζε με υπόγειους τρόπους να αποσπάσει βουλευτές από το ΛΑΟΣ. Στη συνέχεια, δήλωσε ότι ο Ρουσόπουλος πήρε το μήνυμα, έκανε πίσω και τα μαχαίρια μπήκαν στις δήκες τους. Τώρα επανέρχεται, ταυτόχρονα με μια σειρά δημοσιευμάτων (κυρίως από το συγκρότημα Μπόμπολα), που στοχοποιούν το Ρουσόπουλο. Παίζει απλά με κάποιους «νταβατζήδες» ή μυρίστηκε ότι του σκαρώνουν «αποστασία»;

Σπάζοντας τον αποκλεισμό της Γάζας (3)

ΗΓάζα είναι η μεγαλύτερη φυλακή του κόσμου, όπως είδαμε στο προηγούμενο φύλλο. Μια ανοιχτή φυλακή στην οποία εφαρμόζονται μέθοδοι επιστημονικής γενοκτονίας του πληθυσμού, ειδικά από τότε που ο αποκλεισμός έσφιξε, προκειμένου να γκρεμιστεί από την εξουσία η κυβερνηση της Χαμάς. Ο αποκλεισμός δεν είναι μόνο από τη μεριά του Ισραήλ. Είναι και από τη μεριά της Αγγύπτου, που έχει σφραγίσει το πέρασμα της Ράφα, και από τη μεριά των αραβικών κυβερνήσεων, που δεν κουνάνε το δοχτυλάκι τους, αλλά και σήκωναν το χέρι τους με το σήμα της νίκης. Σημάδι, αν μη τι άλλο, ότι το φρόνιμα αυτού του λαού εξακολουθεί να είναι ψηλό, ότι πιστεύει στη νίκη, δύσες θυσίες κι αν χρειαστούν, όσος χρόνος κι αν χρειαστεί να περάσει. Time is not important, έλεγε ο γηγέτης της Χαμάς Μαχμούντ Ζαχάρ, σ' ένα ντοκιμαντέρ που γυρίστηκε πέρυσι από τον Βαγγέλη Πισσία και είδαμε πριν λίγο καιρό στην Αθήνα.

Απ' αυτή την άποψη είναι χαρακτηριστικός ο σχεδόν εχθρικός τρόπος με τον οποίο αντιμετώπισε η Ραμάλα την αποστολή του Free Gaza Movement. Όύτε μια ενθαρρυντική δήλωση, όταν ανακοινώθηκε η έναρξη της αποστολής. Όύτε μια δήλωση καταδίκης των Σιωνιστών, όταν αυτοί απειλούσαν πότε ότι θα βυθίσουν τα πλοία και πότε ότι θα αιχμαλωτίσουν και θα συλλάβουν τους επιβιαντες σ' αυτά. Όύτε ένας χαιρετισμός όταν η αποστολή έσπασε τον αποκλεισμό και έφτασε στη Γάζα εν μέσω πανηγυρισμών του παλαιοιστινιακού λαού. Η πρώτη και μοναδική φορά που ακούσαμε νέα από τη Ραμάλα ήταν όταν εκπρόσωπος της Παλαιοιστίνιας πρεσβείας στην Αθήνα ήρθε στην υποδοχή του «Αγ. Νικόλαος» στον Πειραιά και μετέφερε χαιρετισμό του Αμπάς. Αυτό, όμως, περισσότερο είχε να κάνει με την τίρηση κάποιων ισορροπιών στην Ελλάδα, και ως προς τον ελληνικό λαό και ως προς την εδώ παλαιοιστινιακή παροικία.

Στόχος του αποκλεισμού, λοιπόν, είναι το φρόνιμα του λαού της Γάζας. Τι έχει επιτευχθεί σ' αυτόν τον τομέα; Ενα ολοστρόγγυλο μηδενικό. Αυτό μας το είπαν εκπρόσωποι όλου του πολιτικού φράσματος της Γάζας, ακόμα και άνθρωποι που δεν ανήκουν στη Χαμάς, ούτε συμφωνούνταν με την πολητική της στην υποδοχή του «Αγ. Νικόλαος» στον Πειραιά και μετέφερε χαιρετισμό του Αμπάς. Αυτό, όμως, περισσότερο είχε να κάνει με την ενέση στάση τους δεν υπήρχε κακομοιριά, δεν υπήρχε επαντεία, αλλά μόνο οργή, καταγγελία, απαίτηση.

Αξιοπρέπεια, αλληλεγγύη, αντίσταση.

Αυτές είναι οι λέξεις με τις οποίες μπορεί να περιγραφεί το φρόνιμα του λαού της Γάζας. Την αξιοπρέπεια την είδαμε στην επρεβείας της Γάζας στην Αθήνα, όπου μας ένενήγησε ο ίδιος ο Ισμαήλ Χανίγια που κατοικεί εκεί. Οι άνθρωποι μας έβαζαν στα σπίτια τους, μας έδειχναν την αθλιότητα στην οποία είναι αναγκασμένοι να ζουν, αλλά στο ύφος τους και στην ενέση στάση τους δεν υπήρχε κακομοιριά, δεν υπήρχε επαντεία, αλλά μόνο οργή, καταγγελία, απαίτηση.

Η αλληλεγγύη είναι αυτή που κρατά ψηλά το φρόνιμα ή το ψηλό φρόνιμα είναι αυτό που τροφοδοτεί την αλληλεγγύη; Ισχύει και το ένα και το άλλο. Είναι μια διαλεκτική σχέση. Χωρίς αλληλεγγύη αυτή η κοινωνία θα έχει διαλυθεί και τα μέλη της θα μετατρέπονταν σε αθύρματα στα χέρια των ηγετών της Φάταχ που υπήρχετούν τα αμερικανο-σιωνιστικά σχέδια.

Στη Λωρίδα της Γάζας υπάρχει, βέβαια, μια ταξική κοινωνία. Ομως, κανένας δεν αφήνεται να πεθάνει της πείνας. Ενα πιάτο φαΐ υπάρχει πάντοτε για το γείτονα. Ενα τσουβάλι αλεύρι ή ρύζι, λίγο λάδι, μερικά ζαρτζαβατικά. Το παιδί ακόμα και της πιο φτωχής οικογένειας θα πάει στο σχολείο κι εκεί θα πάρει όχι μόνο βιβλία και γραφική ύλη, αλλά και ρούχα. Τα παιδιά στα σχολεία φορούν ομοιόμορφες ενδυμασίες κι αυτό είναι σημαντικό, γιατί δεν αφήνει να φανούν οι οικονομικές ανισότητες των οικογενειών. Τα ρούχα των παιδιών που μεγαλώνουν δίνονται στα μικρότερα παι-

διά, αφού πρώτα πλυνθούν και μεταποιηθούν. Περάσαμε τυχαί

■ Βαρέα και Ανθυγιεινά

Ανάγκη για πανεργατικό μέτωπο

Μπορεί η κυβέρνηση να μη δύνει συνέχεια στην υπόθεση των ΒΑΕ, όμως αυτό είναι προσωρινό και πρέπει να αποδοθεί στη δυσμενή για την κυβέρνηση πολιτική συγκυρία. Σύντομα θα επιχειρηθεί αιφνιδιασμός από το υπουργείο Εργασίας (οι πληροφορίες μιλούν για το Νοέμβρη, αλλά μην αποκλείουμε να επιχειρηθεί νωρίτερα).

Πρόκειται για συνέχεια της αντιασφαλιστικής ανατροπής, για να μείνει ανοιχτό μόνο το θέμα του Ασφαλιστικού στο Δημόσιο. Μια επίθεση που πρέπει να απαντηθεί από το σύνολο των εργαζόμενων και όχι μόνο από εκείνους που θήγονται άμεσα. Κι αυτό όχι από μια γενική άποψη εργατικής ολληλεγγύης (η οποία καθόλου δεν πρέπει να υποτιμάται), αλλά επειδή η κατάργηση των ΒΑΕ θα αποτελέσει ορόσημο στην εξελιξη ιστορικά των ηλικιακών ορίων συνταξιοδότησης.

Πυρήνας των ΒΑΕ είναι η κατά 5 χρόνια μείωση του ορίου συνταξιοδότησης. Ο νόμος που τα καθιέρωσε (ο ιδρυτικός νόμος του ΙΚΑ 1846/1951) ακολούθησε ένα γενικό κανόνα, σύμφωνα με τον οποίο «η εφ' ορισμένον διαστημα απασχόλησης εις επαγγελματα "ιδιαζόντως βαρέα και ανθυγιεινή" επιφέρει πρώτων φθοράν του οργανισμού και αδυναμία περαιτέρω απασχολήσεως από χρονικού σημείου προ του φυσιολογικού γήρατος». Εάν φύ-

γουν από τη μέση τα ΒΑΕ, φεύγει και αυτός ο κανόνας και αναγνωρίζεται ότι γενικά δεν επέρχεται πρόωρη φθορά του οργανισμού του εργαζόμενου. Για να το πούμε διαφορετικά, φεύγει το κάτω όριο και κλείνει ο δρόμος (ή αν θέλετε δυσκολεύει πάρα πολύ) για μια γενική μείωση των ορίων ηλικίας. Μένει ανοιχτός ο δρόμος μόνο για αυξήσεις των γενικών ορίων, διότι αναγνωρίζεται ότι η εργασία έχει γίνει γενικά ελαφρύτερη. Αν χαθούν τα ΒΑΕ, δε θα χάσουν μόνο οι εργάτες που ανήκουν σ' αυτά, αλλά θα χάσουν ένα ογκωνάρι, μια σημαντική ασφαλιστική κατάκτηση όλοι οι εργαζόμενοι.

Η αυτοματοποίηση των παραγωγικών διαδικασιών όχι μόνο δεν επιφέρει την ελαφρύνση της δουλειάς, αλλά αντίθετα την επιβαρύνει. Γιατί γίνεται με τέτοιο τρόπο που να οδηγεί στην εντατικοποίηση της δουλειάς. Το κεφάλαιο επιδιώκει την αποκόμιση σχετικής υπεραξίας με την κατανάλωση μεγαλύτερης ποσότητας μυικών και πνευματικών δυνάμεων του εργαζόμενου στον ίδιο χρόνο κι αυτό οδηγεί στην πρόωρη φθορά του εργαζόμενου. Μπορεί το προσδόκιμο επιβίωσης να έχει επιμηκυνθεί, χάρη στις πρόσδους της ιατρικής, όμως οι αισθένεις που σχετίζονται με την εργασία θερίζουν και μάλιστα από μικρότερες ηλικίες, όπως αποκαλύπτουν οι ίδιες οι επιδη-

μιολογικές μελέτες (στις ανεπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες, γιατί σε χώρες σαν την Ελλάδα απουσιάζουν εντελώς). Γι' αυτό και το αίτημα για γενική μείωση του εργαζόμενος χρόνου και των ηλικιακών ορίων συνταξιοδότησης έχει καταστεί υπερώριμο, όχι μόνο για να διαθέτει ο εργαζόμενος περισσότερο χρόνο για τον εαυτό του και για να καταπολεμήσει η ανεργία, αλλά και ως άμινα στη φθορά που προκαλεί η απογείωση της εντατικότητας της εργασίας.

Είναι βέβαια επιεικώς αστεία η άποψη, ότι πρέπει να επικεντρωθούμε στον άγωνα για τη γενική μείωση των ορίων ηλικίας, αντί να ρίχνουμε το βάρος σε μια ρύθμιση όπως τα ΒΑΕ, που αφορούν ένα υποσύνολο των εργαζόμενων. Οταν έχεις μια κατάκτηση, δεν την εγκαταλείπεις στο έλεος του ταξικού αντιπαλού για να διεκδικήσεις μια άλλη, ακόμη κι αν αυτή η άλλη είναι πιο σημαντική. Και στο κάτω-κάτω, γιατί αυτά τα δύο έρχονται σε αντίθεση; Υπάρχουν ή όχι εργασίες που είναι πιο φθοροποίηση από άλλες; Ποιος θα πει όχι; Πώς θα επιτευχθεί η ένταξη και άλλων κλάδων στα ΒΑΕ, αίτημα που χρονίζει μια εικοσιετία, αν δεν ιστηρίθει αυτός ο θεσμός;

Η κυβέρνηση ακολουθεί την παλιά δοκιμασμένη μέθοδο της διαίρεσης, υποθάλπιοντας τα πιο ταπεινά ένστικτα των εργαζόμενων. Οι ασφαλισμένοι στα ΒΑΕ παρουσιάζονται σαν προνομιούχοι, οι οποίοι επιβαρύνουν το ασφαλιστικό σύστημα και άρα τους υπόλοιπους εργαζόμενους,

Για τους άνεργους, βέβαια, που πολλαπλασιάζονται με κάθε αύξηση των ορίων ηλικίας, δε γίνεται λόγος. Από πάτε, όμως, είναι προνόμιο μια κατάκτηση; Με την ίδια λογική, θα πρέπει να υπάρχει γενική εξίσωση των όρων εργασίας και φηλότεροι μισθοί, συνιστούν προνόμια. Οποιος εργαζόμενος πέφτει σ' αυτή τη λούμπη είναι άξιος της τύχης του. Διότι, χωρίς να το καταλαβαίνει, ξήλωνει το πάτωμα στο οποίο στηρίζεται. Αντί να επιδιώκει τη βελτίωση των δικών του όρων εργασίας και μισθού, συμμαχεί με το κεφάλαιο στη χειροτέρευση των όρων εργασίας και του μισθού του συναδέλφου του. Κι ύστερα, έρχεται η δική του σειρά.

Ενα άλλο ιδεολόγημα, που αικούγεται εδώ και χρόνια και το επικαλείται και η κακόφρημη επιτροπή Μπεχράκη, υποστηρίζει πως πολλές εντάξεις στα ΒΑΕ έγιναν μέσα από πελατειακές σχέσεις. Βέβαια, όταν μιλούν για πελατειακές σχέσεις αναφέρονται συνήθως στους άγωνες των εργαζόμενων. Χωρίς να εξετάσουμε την ουσία, ρωτάμε: γιατί είναι κακό ένας κλάδος να πετύχει μια ασφαλιστική κατάκτηση με τον άγωνα του; Δηλαδή, αν με τον άγωνα τους οι εργαζόμενοι πετύχαιναν μια γενική μείωση των ορίων ηλικίας, αυτό θα ήταν αποτέλεσμα πελατειακών σχέσεων;

Ομως, η γενικολογία χρησιμοποιείται για να κρύψει την ουσία. Ποιοι είναι αυτοί οι κλάδοι που εντάξην

στα ΒΑΕ χωρίς να το δικαιούνται; Συγκεκριμένα πράγματα, όχι γενικοί αφορισμοί. Εμείς έχουμε μελετήσει ολόκληρη τη λίστα και ξέρουμε πολύ καλά πως δεν υπάρχει κανένας κλάδος, κανένα επάγγελμα, κανένας χώρος εργασίας που να μη πληροί τις προϋποθέσεις για ένταξη. Άλλωστε, τα κυβερνητικά στελέχη και τα παπαγαλάκια του κεφαλαίου έχουν μείνει να επαναλαμβάνουν συνεχώς τις λέξεις «τρίφτες χαμάμ», «εισπράκτορες», «καταμετρητές κερμάτων», δηλαδή επαγγέλματα που δεν υπάρχουν και που και να τα οβήσουν από τα ΒΑΕ κανένας δε θα διαμαρτυρηθεί. Γιατί άραγε δε μιλούν για κάποιο υπαρκτό επάγγελμα; Αν είχαν βρει έστω και ένα, θα το

είχαν κάνει σημαία.

Αντίθετα, υπάρχουν κλάδοι και χώροι εργασίας, επαγγέλματα που αναπτύχθηκαν μετά την κατάργηση των επιτροπών κρίσης για ένταξη στα ΒΑΕ, που θα έπρεπε να εντοχθούν, διότι κάνουν την ίδια ή ομοιοδήμητη εργασία. Για παράδειγμα, οι εργαζόμενοι του Μετρό που δεν ανήκουν στα ΒΑΕ, σε αντίθεση με τους συναδέλφους τους στον ΗΣΑΠ. Οι τεχνικοί δικτύου των εταιριών κινητής τηλεφωνίας και πολλοί ακόμη κλάδοι. Αν δεν κερδηθεί σήμερα ο αγώνας ενάντια στις ρυθμίσεις που πρωθεί η κυβέρνηση, αυτοί οι κλάδοι θα χάσουν κάθε ελπίδα για μείωση του ορίου συνταξιοδότησης.

■ Διωξη δικαστή

Επειδή δικαίωσε συμβασιούχους

Για τρίτη φορά το τελευταίο οχτάμηνο ασκείται από τον Αρειο Πάγο δίωξη κατά δικαστή. Το περιεχόμενο της νέας δίωξης είναι πολύ χαρακτηριστικό. Ο πρόεδρος Πρωτοδικών (και μέλος του ΔΣ της Ενωσης Δικαστών και Εισαγγελέων) N. Σαλάτας διώκεται πειθαρχικά, με παραγγελία του προέδρου του Αρειού Πάγου B. Νικόπουλου (ο Κεδικόγλου άρρησ άξιο διάδοχο), επειδή δικαίωσε 25 συμβασιούχους του υπουργείου Πολιτισμού και δεν ακολούθησε την απόφαση της Ολομελείας του Αρειού Πάγου, η οποία απαγορεύει τη μονιμοποίηση συμβασιούχων, ακόμα και όταν αποδειγμένα καλύπτουν πάγιες και διαφρεκτικές ανάγκες.

Ο δικαστής επί της ουσίας ακολούθησε προγενέστερη απόφαση του Αρειού Πάγου (18/2006) και, σύμφωνα με πληροφορίες, στις εξηγήσεις που έδωσε υποστηρίζει ότι η τελευταία αρεοπαγιτική απόφαση για τους συμβασιούχους εκκρεμεί, λόγω της αγωγής που έχει κατατεθεί για τις περιβόητες τηλεφωνικές ψήφους.

Το ζήτημα, βέβαια, κάθε όλο παρά νομικό είναι. Πρόκειται για πολιτικό ζήτημα και όχι για ζήτημα ερμηνείας ενός νομικού κανόνα. Υποτίθεται ότι οι δικαστές είναι λειτουργικά ελεύθεροι και κρίνουν κα-

■ Ξυλοκόπησαν τον κρατούμενο B. Πάλλη

Δεν αντέχουν την αξιοπρέπεια

Αγρια ξυλοκοπήθηκε από κουκουλοφόρους ανθρωποφύλακες, κατά τη μεταγωγή του από τις φυλακές Λάρισας σ' αυτές τις Κορίνθου ο Βαγγέλης Πάλλης. Πρόκειται για μια ακόμη εκδικητική μεταγωγή ενός κρατούμενου που με την αξιοπρέπειά του και τους άγωνες του για τα δικαιώματα των κρατούμενων παραδίνει μαθήματα κοινωνικότητας. Γι' αυτό και έχει μπει στο στόχαστρο του μηχανισμού των φυλακών.

Ο B. Πάλλης αμέσως μετά τη μεταγωγή του στην Κόρινθο οδηγήθηκε στο πειθαρχείο, όπου ξεκίνησε οπεργάγη πείνας και αποχή από τη φαρμακευτική αγωγή (πάσχει από καρδιακό νόσημα). Ταυτόχρονα, εκατοντάδες κρατούμενοι σε πολλές φυλα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 6

λιτότητας, να συντηρήσει και τα άνεργα μέλη της.

Την ώρα που τα αστικά κράτη προσπαθούν να διαχειρίστούν την κρίση με μέτρα υπέρ του κεφάλαιου, ο στρατός των ιδεολόγων και των προπαγανδιστών του συστήματος έχει πιάσει δουλειά, προσπαθώντας από τη μια να κρύψει τις αιτίες της κρίσης και από την άλλη να πείσει τους εργαζόμενους πως «πρέπει όλοι να δουλέψουμε πιο πολύ για ν' αποφύγουμε τα χειρότερα». Προσπαθούν να πείσουν τους εργαζόμενους, ότι η σημερινή κρίση οφείλεται στην απλοστία μιας χούφτας χρηματιστών που παραβίασαν τους νόμους του καπιταλισμού. Πως διέξοδος υπάρχει στην αποκατάσταση του «υγιούς ανταγωνισμού» και της «επιχειρηματικής ιθικής».

Αν ήταν έτσι, όμως, η κρίση θα περιορίζοταν στη χρηματοπιστωτική σφαίρα. Δε θα επεκτείνοταν στην υλική παραγωγή. Κι ύστερα, δεν είναι η πρώτη φορά που έχουμε κρίση, ούτε η πρώτη φορά που επιστρατεύονται αυτά τα κάλπικα ιδεολογήματα για να κρύψουν την ιστορικά επιβεβαιωμένο γεγονός, ότι οι κρίσεις είναι αναπόφευκτες στον καπιταλισμό, ότι τα γενεσιοναργά τους αίτια βρίσκονται στην ίδια τη μήτρα του συστήματος. Όλοι οι επαγγελματίες προπαγανδιστές «Ξεχνούν» το γεγονός ότι παρούσα κρίση ξεκίνησε από τη σφαίρα των επισφαλών ευπόθηκων δανείων. Οτι δηλαδή τροφοδοτήθηκε από την αδυναμία 350.000 αμερικανικών νοικοκυριών να αποπληρώσουν τα δάνεια για σπίτια που απέκτησαν. Ενας σοβαρός οικονομολόγος θα έλεγε ότι αυτό είναι δείγμα του στενέματος της καταναλωτικής ικανότητας των εργαζόμενων, που ξεποδά από τη θεμελιώδη αντίθεση του καπιταλισμού, την αντίθεση ανάμεσα στην κοινωνικοποίηση της παραγωγής, από τη μια, και την ατομική ιδιοποίηση του προϊόντος της, από την άλλη.

Είναι οι καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής που προκαλούν αναρχία στην παραγωγή (και γενικότερα σε όλη την οικονομική σφαίρα) και τις περιοδικές κρίσεις, ανεξάρτητα από τη σφοδρότητα και την καταστροφικότητα του κάθε ξεχωριστού κρισιακού κύκλου.

Γ' αυτό και δεν υπάρχει γιατριά. Αυτό το σύστημα δε μπορεί να απαλλαγεί από τις κρίσεις του. Μόνο η εξαφάνιση του καπιταλισμού και η οικοδόμηση μιας

Ας Ξεσπικωθούμε

κοινωνίας απαλλαγμένης από την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, με μια οικονομία σχεδιομετρικά κατευθυνόμενη, ώστε να εξασφαλίζει την ισόμετρη και αναλογική ανάπτυξη όλων των κλάδων της και να λειτουργεί με γνώμονα την εξυπηρέτηση στο μέγιστο βαθμό των διαρκώς αυξανόμενων υλικών και πολιτιστικών αναγκών της κοινωνίας, μπορεί να εξαφανίσει τις κρίσεις και τις υλικές και κοινωνικές καταστροφές που αυτές επιφέρουν.

Το παγκόσμιο προλεταριάτο χάνει μια ακόμη ιστορική ευκαιρία. Μπροστά σε μια ακόμη κρίση, από τις βαθύτερες που έχει γνωρίσει ο καπιταλισμός, εμφανίζεται ιδεολογικά αφοπλισμένο, πολιτικά άφρων, επαναστατικά ευνουχισμένο. Το πρόταγμα της ανατροπής του καπιταλισμού, που θα πρέπει να ξεσπικώνει τα πλήθη σε όλη την υφήλιο, δεν ακούγεται.

Ας μη χάσει, όμως, το προλεταριάτο και τη δυνατότητα να αμυνθεί όσο πιο αποτελεσματικά γίνεται στις συνθήκες της κρίσης, προστατεύοντας το βιοτικό και πολιτιστικό του επίπεδο, εμποδίζοντας τις δυνάμεις του κεφάλαιου και τις κυβερνήσεις-διαχειρίστες των συμφερόντων του από το να του φορτώσουν τα βάρη της κρίσης.

Κέρδος και μισθοί είναι συγκοινωνούντα δοχεία. Οταν λέμε κέρδος, δεν εννοούμε μόνο αυτά που δηλώνουν επίσημα οι επιχειρήσεις, αλλά κι αυτά που παίρνουν με πλάγιους τρόπους οι καπιταλιστές και το κομμάτι των κρατικών δαπανών που διοχετεύεται στις επιχειρήσεις με τα κάθε είδους «κίνητρα». Κι όταν λέμε μισθούς, δεν εννοούμε μόνο τους ονομαστικούς μισθούς, αλλά και τον έμμεσο μισθό (ασφάλιση, κοινωνικές δαπάνες).

Στις συνθήκες της κρίσης που κεφαλαιασταξώνονται και υλικές αξίες καταστρέφονται, δεν οξύνεται μόνο ο άγριος ανταγωνισμός ανάμεσα στις καπιταλιστικές επιχειρήσεις, που η μια προσπαθεί να «ρουφήξει» την άλλη. Οξύνεται και η επίθεση της αστικής τάξης ως συνόλου ενάντια στην εργατική τάξη και τα άλλα εργαζόμενα στρώματα. Μπορεί επιχειρήσεις να χρεοκοπούν και άλλες να

εξαγοράζονται, όμως οι ιδιοκτήτες τους ευημερούν. Και όλοι μαζί προσπαθούν να φορτώσουν τα βάρη της κρίσης στις πλάτες των εργαζόμενων, με όργανο τους τις κυβερνήσεις και τα διάφορα διακρατικά όργανα (Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ΔΝΤ κ.λπ.). Την ίδια ώρα, οι ιδεολόγοι τους προετοιμάζουν το έδαφος, ανεμίζοντας τις καλοσιδερωμένες σημαίες των «εθνικών κινδύνων» και του «κοινού μας σκάφους».

Σ' αυτές τις συνθήκες η μόνη τακτική που μπορεί να απαντήσει αποτελεσματικά από την πλευρά των εργαζόμενων είναι η άξιανση της ταξικής πάλης.

◆ Για τη διατήρηση και τη βελτίωση της αγοραστικής δύναμης του μεροκάματου (της πραγματικής αγοραστικής δύναμης, που περιλαμβάνει και τη συντήρηση των ανέργων).

◆ Για τη διατήρηση των θέσεων εργασίας.

◆ Για τη βελτίωση των εργασιακών σχέσεων, με την απαγόρευση όλων των μεσαιωνικών μορφών εργασίας, που καλύπτονται κάτω από την ταμπέλα της «ευελιξίας».

◆ Για την ουσιαστική προστασία των ανέργων.

Τα ερωτήματα στα οποία κάθε εργάτης, κάθε εργαζόμενος πρέπει να δώσει απάντηση είναι γνωστά:

- Μπορεί να περιμένει τίποτα από τις εναλλαγές των κομμάτων στην κυβερνητική εξουσία, όταν το παρελθόν δείχνει πως και στην κρίση και στην αναζωογόνηση αυτός καλείται να πληρώσει το μάρμαρο;

- Μπορεί να περιμένει τίποτα από τη θεσμική συνδικαλιστική γραφειοκρατία, όταν αυτή ορκίζεται στο όνομα του «κοινωνικού εταιρισμού» και προτάσει το «συμφέρον της εθνικής οικονομίας», σβήνοντας από το χάρτη την ταξική διαφορά και την εκμετάλλευση;

Επειδή η απάντηση στα ερωτήματα αυτά είναι «όχι», ουδείς δικαιούται να παρακολουθεί τις εξελίξεις καθηλωμένος στον καναπέ του. Ας ξεσπικωθούμε, ας βγούμε στους δρόμους, ας αρχίσουμε να οργανωνόμαστε και να αγωνιζόμαστε με ταξική ανεξαρτησία. Αν δεν το κάνουμε, κανέναν άλλο δε θα μπορούμε να κατηγορήσουμε, εκτός από τους εαυτούς μας.

■ Ομιλος Λαναρά

Παγιδεύουν τους εργαζόμενους

Δεν πέρασε πολύς καιρός από τότε που η ΓΣΕΕ πανηγυρίζει ότι έλυσε το πρόβλημα των 1200 εργαζόμενων που απέμειναν στα εργοστάσια του ομίλου Λαναρά, εξασφαλίζοντας από την κυβέρνηση δανείου για να επαναλειτουργήσει η επιχείρηση, πάντοτε υπό τη διοίκηση του Λαναρά. Μαζί πανηγυρίζει και ο ΣΥΝ, που στήριξε αυτή τη λύση, λες και δεν ήξερε ότι ο μόνος που θα βολευτεί ο Λαναράς.

Στις αρχές της εβδομάδας, η κυβέρνηση διαμήνυσε στους «εταίρους» της, ότι κάτι έχει στραβώσει με τη χρηματοδότηση. Θορυβήμενος ο Παναγόπουλος έσπευσε την Τετάρτη και συναντήθηκε με τον γενικό γραμματέα του υπουργείου Οικονομικών, ο οποίος τον ενημέρωσε ότι η Επιτροπή Ανταγωνισμού της Κομισιόν «θεωρεί ότι η σχεδιαζόμενη παροχή της εγγύησης αποτελεί κρατική ενίσχυση και αντιτίθεται στην κοινοτική πολιτική για τον

ανταγωνισμό».

Αμέσως η ΓΣΕΕ και ο ΣΥΝ (διά του βουλευτή Π. Λαφαζάνη) έσπευσαν να βγάλουν πτύρινες ανακοινώσεις κατηγορώντας την κυβέρνηση για αθέτηση των συμφωνηθέντων. Ο Αλογοσκούφης, που δε θέλει αυτή την περίοδο να βάλει ένα ακόμη μπτελά στο κεφάλι του, έσπευσε να τους καλέσει σε σύσκεψη την Πέμπτη, μαζί με τις πιστωτρίες τράπεζες και εκπρόσωπο του Λαναρά. Οπως ανακοινώθηκε από το υπουργείο μετά τη σύσκεψη, «Ο υπουργός έδωσε συγκεκριμένες κατεύθυνσης για την επεξεργασία σχεδίου, το οποίο θα ανακοινωθεί την ερχόμενη Τρίτη 23 Σεπτεμβρίου, προκειμένου να ολοκληρωθεί η διαδικασία εξυγίανσης της επιχείρησης». Η ΓΣΕΕ από τη μεριά της επιβεβαίωσε τη δήλωση Αλογοσκούφη, περηφανεύτηκε ότι η συνάντηση έγινε «με παρέμβαση της ΓΣΕΕ» (δεκαετία 80-90), που αφού δούλεψαν σαν σκυλιά και έκαναν σημαντικά ταπειστες υποχωρήσεις, για να «εξυγίανση» της επιχείρησης, στο τέλος βρέθηκαν στο δρόμο. Εκεί οδηγεί η λογική της βιωσιμότητας με καπιταλιστική κριτήρια.

Οπως πληροφορούμαστε από την ίδια την ΠΟΕ-ΟΤΑ, το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους αυθαίρετα επέκτεινε το χαράτσι της βιωσιμότητας με καπιταλιστική κριτήρια.

■ ΠΟΕ-ΟΤΑ

Σε παζάρια με την κυβέρνηση για μια άδικη ρύθμιση

σφορά 4,3%) και σ' ένα ποσό 140.80 ευρώ, «ενώ ο Νόμος καθορίζ

Ξεσάλωσαν τα κολέγια

Με μεγάλες καταχωρήσεις στον Τύπο και τα περιοδικά, τα «κολέγια» διαφημίζουν τις «πανεπιστημιακές» τους σπουδές (και μάλιστα προγματοποιούμενες εξ ολοκλήρου στην Ελλάδα) και την πρόσβαση στην αγορά των αποφοίτων τους με τα ίδια επαγγελματικά δικαιώματα με αυτά των αποφοίτων ΑΕΙ-ΤΕΙ, επικαλούμενα την ευρωπαϊκή οδηγία 36/05, πριν ακόμα αυτή ενσωματωθεί στο ελληνικό δίκαιο.

Οχι, δεν αποκαλούνται απευθείας «πανεπιστήμια», τηρώντας τις «αυστηρές» διατάξεις του σχετικού νόμου για τα κολέγια, που πρόσφατα ψηφίστηκε. Α! όλα κι όλα, είναι νομοταγή ιδρύματα και τρόμαξαν και από τις απειλές του κυρ Ευρυπίδη. Ομως, διαβάζοντας κανένας τις διαφημίσεις τους, δεν έχει καμια αιτολύτως αυταπάτη ότι πρόκειται για «πανεπιστήμια», που προσφέρουν σπουδές υψηλού επιπέδου!

Αντηγράφουμε ενδεικτικά:

«Σπουδάσε πραγματικά... σπουδάζεις αυτό που θέλεις και παίρνεις πτυχίο από το Πανεπιστήμιο της Ουαλίας, που αναγνωρίζεται στην ΕΕ (και την Ελλάδα) με βάση την Ευρ. Οδηγία 36/05... Σπουδάζεις σε μικρά τμήματα, χωρίς απώλεια ωρών, σε ένα πειθαρχημένο ακαδημαϊκό περιβάλλον... εξ άλλου έχει αναγνωριστεί (το Ελληνοβρετανικό) ως Ιδρυμα Ανώτατης Εκπαίδευσης από το ΒΑС (Βρετανικό Συμβούλιο Πιστοποίησης)»

British-Hellenic College

Ελληνοβρετανικό

«Σήμερα μία θέση εργασίας τη διεκδικούν με τις ίδιες πτυχιούτητες, ένας πτυχιούχος ΑΕΙ, κάποιος που σπουδάσει στην Αγγλία και ένας απόφοιτος του BCA College... προγράμματα bachelor, προγράμματα master... απόκτηση ίδιου πτυχίου που παρέχεται από το Βρετανικό Πανεπιστήμιο, με αναγνώριση των ίδιων επαγγελματικών δικαιωμάτων (κοινοτική οδηγία 36/2005)

BCA

«Απόκτας αυτούσιο το πανεπιστημιακό πτυχίο του κρατικού Βρετανικού πανεπιστημίου University of Teesside με φόρτηση στην Αθήνα ή στη Θεσσαλονίκη με εξασφαλισμένα επαγγελματικά δικαιώματα (οδηγία 36/05 της ΕΕ)

MEDITERRANEAN UNIVERSITY COLLEGE... Η Αυθεντική Άξια στην Ακαδημαϊκή Εκπαίδευση

«Παιδεύοντας ηγέτες... Μεταπτυχιακά προγράμματα Business»

ALBA Graduate Business School και American College of Thessaloniki

«Αναγνωρισμένα Πανεπιστημιακά Πτυχία βάσει κοινοτικής οδηγίας 36/05»

ATHENS METROPOLITAN COLLEGE

«Επιτυχημένες συνεργασίες με ευρωπαϊκά και αμερικανικά πανεπιστήμια υψηλού κύρους...»

New York College

«Τίτλος σπουδών-τίτλος δουλειάς... Το IST κατέχει πολλαπλές πιστοποιήσεις πιούτητας... στο πλαίσιο της συνεργασίας του με τη University of Hertfordshire, το IST υποβάλλεται επιτυχώς επί σειρά ετών σε ελέγχους ακαδημαϊκής πιούτητας... Στην Ελλάδα το University of Hertfordshire συνεργάζεται από το 1989 με το IST... προσφέροντας στους φοιτητές του ακαδημαϊκή εμπειρία που δε διαφέρει σε τίποτα από το να σπουδάζουν στο Βρετανικό campus».

IST STUDIES

Ολοι βλέπουν φαντάσματα πλην Στυλιανίδη

Ανύπαρκτα είναι για τον υπουργό Παιδείας 60.000 παιδιά 4-5 ετών (στοχεία ΔΟΕ), που οδηγούνται στους ιδιώτες και τους δήμους, αφού δεν βρήκαν θέση στα δημόσια νηπιαγωγεία. «Πρόβλημα δεν υπάρχει», είπε με περισσότερο θράσος και ειρωνεύτηκε όσους επικαλούνται σοβαρά προβλήματα ότι «βλέπουν φαντάσματα».

Οσοι, όμως, ίδρωσαν φέτος να βρουν μια θέση για το παιδί τους στο δημόσιο νηπιαγωγείο και ήταν τυχεροί γιατί το παιδάκι τους ήταν νήπιο και δχι προνήπιο, αισθάνονται να τους ανεβαίνει το αίμα στο κεφάλι. Το φτύσιμο το εισπράττουν διπλό οι γονείς των προνηπίων, που κατέφυγαν τελικά στους ιδιώτες ή τους δήμους, καταβάλλοντας τσουχτερά διδακτρά και τροφεία, που σε κάποιους δήμους πλησιάζουν τις τιμές των ιδιωτικών παιδικών σταθμών και νηπιαγωγείων.

Φτύσιμο εισπράττουν και οι νηπιαγωγοί, που στοιβάζουν συχνά σε μικρές αίθουσες, σε νοικιασμένα κτίρια με ανύπαρκτες αυλές, σε μογαζιά, 25 παιδιά και δέχονται ασφυκτικές πιέσεις από τους προϊσταμένους να τα αυξήσουν, καταστρατηγώντας τον σχετικό νόμο, σε βάρος φυσικά της ασφάλειας και της εκπαίδευσης των παιδιών, αλλά και των ιδίων, ως

εκπαιδευτικών και εργαζόμενων.

Τίποτε δε γνωρίζει ο κ. Ευριπίδης. Ούτε για τις συνθήκες λειτουργίας έρει, ούτε για την ελληπέστατη χρηματοδότηση της Παιδείας, ούτε για τον ελληπισμό και το λειψό εκπαιδευτικό υλικό. Ιδέα δεν έχει για το ότι μειώθηκαν οι διορισμοί νηπιαγωγών κατά 50% για την επόμενη διετία και φυσικά απεκδύνεται της ευθύνης για την καταστρατήγηση των εργασιακών σχέσεων των νηπιαγωγών, για την αυθαίρετη και παράνομη αύξηση του διδακτικού τους ωραρίου και την αντιπαιδιαγωγική αύξηση του ωραρίου των νηπιαγωγών της εργασίας της δυο τελευταίες ώρες του διδακτικού ωραρίου του πρωινού κύκλου και τις δυο πρώτες του απογευματινού. Παράλληλα επικαιροποίησε την περιστήνη απόφαση, που αφορά στο ωράριο των νηπιαγωγών και κάλεσε τους νηπιαγωγούς να εφαρμόζουν το παλιό ωράριο, κηρύσσοντας συνεχείς στάσεις εργασίας, όπου χρειαστεί, εφόσον υπάρξουν πιέσεις από τη διοίκηση. Πάλι καλά, ίσως πουν κάποιοι. Η τακτική αυτή, όμως, υπολείπεται κατά πολύ των αναγκών των καιρών, που απαιτούν σκληρό αγώνα για την υπεράσπιση του δημόσιου, δωρεάν νηπιαγωγείου και των εκπαιδευτικών του (και μάλιστα σε εξαιρετικά ευνοϊκές συν-

θήκες από την άποψη του ενδιαφέροντος της «κοινής γνώμης» με το άνοιγμα των σχολείων) και περισσότερο φαντάζει με κινητοποίηση «ανάγκης», για τα μάτια, αφού το θράσος του ΥΠΕΠΘ και της κυβέρνησης ξεπέρασε τα όρια, η πίεση από τους νηπιαγωγούς και την «κοινή γνώμη» είναι μεγάλη και επιβάλλεται να διασωθούν τα προσχήματα.

Γιούλα Γκεσούλη

Σ' αυτές τις συνθήκες ο εξαναγκασμός της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας να φελίσει στην τελευταία της απόφαση (11/9/08) δύο κουβέντες ενάντια στην αποκέντρωση και συγκεκριμένα στην υπαγωγή νηπιαγωγείων, σχολικών μονάδων και εκπαιδευτικών λειτουργιών στους Δήμους, που πρωθυντούνται και με τα νέα σχέδια του Υπουργείου Εσωτερικών και της Κυβέρνησης» (λες και η αποκέντρωση μπορεί να γίνει διαφορετικά) και να συμπεριλάβει στα αιτήματα της απόφασης για τη νηπιαγωγεία (15/9/08) το αίτημα για «μειωμένο ωράριο για όλους τους εργαζόμενους γονείς με παιδιά έως 10 ετών», μοιάζει με ελιγμό, που υπηρετεί ευκαιριακές σκοπιμότητες συγκερασμού πολιτικών και συνδικαλιστικών απόφεων των διάφορων παρατάξεων, παρά με συνεπή επιλογή.

■ Στο Στρασβούργο συζήτησαν για την αξιολόγηση των ΑΕΙ και τη λειτουργία τους με επιχειρηματικά κριτήρια

Στις 8, 9 και 10 του Σεπτέμβρη πραγματοποιήθηκαν στο Στρασβούργο δύο εκδηλώσεις της Γαλλικής Προεδρίας, που αφορούσαν την Ανώτατη Εκπαίδευση, «κι άξονες προτεραιότητας τη δια βίου μάθηση και τη διασφάλιση της ευθύνης (δεν έχενάμε τη βρόμικη στάση της απέναντι στην καρδιόφρημη και παραπλανητική «αποκέντρωση», την επαρκευτική τακτική της που έβαζε φρένο στην ανάπτυξη αγώνων για την υπεράσπιση του δημόσιου νηπιαγωγείου, τις θέσεις που κατά καιρούς διατύπωσε για τα «παιδικά κέντρα» που είναι παραλλαγές

Για τρίτη συνεχόμενη χρονιά το Κοινωνικό Στέκι - Στέκι Μεταναστών Χανίων διοργανώνει το Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ στις 27-28 του Σεπτέμβρη. «Άς βρεθούμε δύο εκεί, Ελληνες και μετανάστες, «εμείς» και οι «άλλοι», να ξεπεράσουμε τις προκαταλήψεις, να διασκεδάσουμε με τις μουσικές μας, να γευτούμε από τις γεύσεις του κόσμου, να συζητήσουμε την κοινή μοίρα, να ανηγενέσουμε τα κοινά προβλήματα και να πρωθήσουμε την κοινή μας δράση».

■ Σκάνδαλο Οικοπάρκων

Πάρτι των λαμόγιων με παράνομες εντάξεις

Περίπου 58.000 στρέμματα ενέταξε παράνομα στο πρόγραμμα των «Οικοπάρκων» ο υπουργός Γεωργίας της ΝΔ Α. Κοντός και τα λαμόγια εισέπραξαν 10,616 εκατ. ευρώ, ενώ θα εισπράξουν και άλλα 13,27 εκατ. ευρώ.

Ο Α. Κοντός, από την εποχή ακόμη του ήταν υφυπουργός, είχε αναλάβει και την αρμοδιότητα για την εφαρμογή του προγράμματος της μακροχρόνιας παύσης εκμετάλλευσης γεωργικών γαιών, σύμφωνα με τον κοινοτικό κανονισμό 2078/1992. Το πρόγραμμα αυτό προώθησε η Κομισιόν στα κράτη-μέλη με στόχο υποτίθεται να ανακουφίσει εξαντλημένες από την καλλιέργεια γεωργικές εκτάσεις, βγάζοντάς τες από την καλλιέργεια και αναπτύσσοντας σ' αυτές την πανίδα και την χλωρίδα. Ομως, επί κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ, οι υπηρεσιακοί παράγοντες ενέταξαν παράνομα στο πρόγραμμα 185.000 στρέμματα δάσους και δασικών εκτάσεων και μόνο 7.000 στρέμματα γεωργικών εκτάσεων. Εποιητικό, το πρόγραμμα εξελίχθηκε στο κακόφημο σκάνδαλο των Οικοπάρκων, που σημαδεύτηκε από τον τραγικό θάνατο του γιαννιώτη γεωπόνου Δ. Παπαϊωάννου. Ενός έντιμου και ακέραιου ανθρώπου, που μέσα σε τέσσερις μήνες (Ιούλιος-Οκτώβρης του 2001) είχε ξακαθαρίσει το σκάνδαλο των Οικοπάρκων στα Γιάννενα, την εκλογική περιφέρεια του βουλευτή και πρώην υφυπουργό Γεωργίας Ε. Αργύρη. Αυτό το ξεκαθάρισμα δε βόλευε τον Αργύρη, που μάζι με τον πρώην νομάρχη Ιωαννίνων Ν. Ζαρμπαλά ανάγκασαν το μακαρίτη ν' αλλάξει την εισηγήση του, γεγονός που απέβη μοιραίο.

Ολη αυτή την εξέλιξη την αγνόησε προκλητικά ο Α.Κοντός και έβαλε σαν στόχο να εντάξει παράνομα στο πρόγραμμα δεκάδες χιλιάδες στρέμματα δάσους και δασικών εκτάσεων. Οπως και έκανε.

Ο Α. Κοντός αγνόησε ακόμη:

Πρώτο, ότι για το σκάνδαλο αυτό είχε επιληφθεί το Γραφείο Καταπολέμησης της Απάτης της ΕΕ (OLAF), που εξέδωσε πόρισμα και το παρέδωσε στον αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου και στον υπουργό Γεωργίας. Οι εκπρόσωποι του OLAF ζήτησαν από τον αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου να ξεκινήσει δικαιοσκή έρευνα για το σκάνδαλο σε όλη την Ελλάδα.

Δεύτερο, ότι ο τότε εισαγγελέας του Αρείου Πάγου Ε. Κρουσταλλάκης είχε συμπεριλάβει το σκάνδαλο ανάμεσα στις έξι μεγάλες υποθέσεις που έπρεπε να ελεγχθούν από τις εισαγγελικές αρχές (μέχρι σήμερα δε μάθαμε τίποτα για την πορεία αυτής της έρευνας).

Τρίτο, ότι τον Ιούλιο του 2002 είχε συζητηθεί επίκαιρη επερώτηση 8 βουλευτών του κόμματός του, της ΝΔ. Μετά το πολύωρο σφυροκόπημα που δέχτηκε ο Ε. Αργύρης, ίδιαίτερα από την Ε. Παπαδημητρίου, αναγκάστηκε να παραδεχτεί ότι το πρόγραμμα ήταν από την αρχή «στημένο» και να δεσμευτεί ότι θα το σταματήσει και θα προχωρήσει σε καταλογισμό πειθαρχικών και ποινικών ευθυνών.

Τέταρτο, ότι με βάση πρακτικό της Ολομελείας του ΝΣΚ (Δεκέμβρης 2003) δε μπορούσαν πια να εντοχθούν στο πρόγραμμα βοσκότοποι με τη μορφή δασολιβαδών, χορτολιβαδών και θαμνολιβαδών, κάτι που έκανε ο Α. Κοντός

ντός «πατανταριών» στις θετικές εισηγήσεις-πρακτικά της ΚΕΠΕ.

Πέμπτο, ότι με βάση την KYA του Δεκέμβρη του 2003, άρθρο 2, δε μπορούσαν να επανακριθούν οι εκτάσεις για τις οποίες έχει εκδοθεί υπουργική απόφαση απένταξης (π.χ. αγρόκτημα Ζαρκαδοχωρίου) ή για τις οποίες έχει εκδοθεί πόρισμα από την πρώτη ΚΕΠΕ του 2002.

Εκτο, ότι με βάση το άρθρο 4 της KYA του Δεκέμβρη του 2004 μόνο η Διεύθυνση Χωροταξίας και Προστασίας Περιβάλλοντος είχε την αρμοδιότητα να αποδεχτεί ή να απορρίψει τα πρακτικά της ΚΕΠΕ του Β. Κοντόλαιμου και να δώσει στη συνέχεια διαταγή στις Διεύθυνσεις Γεωργίας για να απεντάξουν ή όχι οριστικά τις αρχικά ενταχθείσες εκτάσεις. Και όχι ο ίδιος, που έδωσε παράνομα διαταγές στις Διεύθυνσεις Γεωργίας να αποδεχθούν τα πορίσματα της ΚΕΠΕ.

Δημόσια, για το διάστημα που διετέλεσε υπουργός Γεωργίας, την υπόθεση χειρίζόταν ο Σ. Τσιτουρίδης, που υποσχόταν «λαφαρά τη καρδιά», σε «φουκαράδες» αγρότες (έτοι τους αποκαλούσε ο Α. Κοντός), ότι θα τους επανεντάξει στο πρόγραμμα των Οικοπάρκων (όπως στη Λάρισα). Προφανώς, για να τους επανεντάξει θα χρησιμοποιούσε λυτούς και δεμένους, πηγαίνοντας κόντρα στη νομιμότητα. Μέχρι το τρίτο δεκαήμερο του Σεπτεμβρίου του 2004 έβαλε μπροστά τον ΟΠΕΚΕΠΕ να στέλνει αποφάσεις στις Διεύθυνσεις Γεωργίας των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων που είχαν ενταχθείσες και να τις καλεί να κινήσουν τη διαδικασία πληρωμών των λαμόγιων των Οικοπάρκων.

Στα τέλη του Ιούνη του 2004 έγινε ευρεία σύσκεψη υπηρεσιακών παραγόντων, στην οποία πήραν μέρος ο Σ. Τσιτουρίδης και οι δύο γενικοί γραμματείς του υπουργείου Γεωργίας. Στη σύσκεψη αυτή η πλειοψηφία των υπηρεσιακών παραγόντων είχε προτείνει να επικαιριοποιηθούν οι αποφάσεις της ΚΕΠΕ μέσω υπουργικής απόφασης που είχαν υπογράψει οι Τσιτουρίδης και Αληφακιώτης και αν είχαν στοιχειώδη εντιμότητα και εδειχνούν και το ελάχιστο ενδιαφέρον για την προστασία των δασών, όφειλον να την καταθέσουν στην επιτροπή και να εξανογκάσουν έτσι τον Α. Κοντό να πάρει πίσω όλες τις παράνομες αποφάσεις επανένταξης δασών και δασικών εκτάσεων. Επιπλέον, για ένα μεγάλο διάστημα που ήταν αναπτηρωματικό μέλος της επιτροπής, η Μ. Παφιλή ήταν προϊστάμενη της Διεύθυνσης Προστασίας και Ανάπτυξης των Δασών και του Φυσικού Περιβάλλοντος. Μ' αυτή την ιδιότητα δεν έπρεπε να δειξεί έμπρακτα μεγαλύτερο ενδιαφέρον για την προστασία των δασών. Ακόμη, το τακτικό μέλος της επιτροπής Κ. Δημόπουλος είναι δασολόγος και γραμματέας της ΠΕΔΔΥ (Πανελλήνια Ενωση Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων), ιδιότητες που επιβάλλουν μεγαλύτερο ενδιαφέρον για την προστασία των δασών. Και ο κύριος αυτός, όμως, κινήθηκε στη λογική της εξυπηρέτησης των υπουργικών αναγκών και της προσωπικής του ανέλιξης.

Τα μέλη της επιτροπής αδιαφόρησαν τότε στην έκκλησή μας να βάλουν τέλος στο σκάνδαλο των Οικοπάρκων. Τώρα που είδαν το πρώτο δημοσίευμα της «Κ» για το Οικοπάρκο της Μονής του Βατοπέδιου θυροβήθηκαν, γιατί αντιλαμβάνονται ότι θα πυκνώσουν τα δημοσιεύματα γενικά για το σκάνδαλο των Οικοπάρκων, από το οποίο το ελληνικό δημόσιο θα ζημιώθει 24 εκατ. ευρώ, και γιατί φοβούνται ότι αργά ή γρήγορα θα τους «τσιμπήσει» κι αυτούς ο εισαγγελέας.

Εντάχθηκαν παράνομα περίπου 58.000 στρέμματα δάσους και δασικών εκτάσεων στους νομούς Χαλκιδικής, Μαγνησίας, Λάρισας, Τρικάλων, Καρδίτσας και Ημαθίας. Οι αποφάσεις που έβγαλε ο Α. Κοντός από το πολιτικό του γραφείο είναι όλες παράνομες και ως τέτοιες πρέπει να αντιμετωπιστούν από εδώ και πέρα. Αυτό σημαίνει, ότι πρέπει εκτός των άλλων να κινηθεί και η διαδικασία απένταξης και επιστροφής των αρχεωστήτων καταβληθέντων ποσών.

των Οικοπάρκων.

Τα μέλη που επιλέχθηκαν να επανδρώσουν την επιτροπή ήταν δέκα, πέντε τα τακτικά και πέντε απόπληρωματικά. Τελικά, όμως, στις συνεδριάσεις που αποφάσισαν την επανένταξη των εκτάσεων στο πρόγραμμα πήραν μέρος τα πέντε τακτικά μέλη και δύο απόπληρωματικά: Β. Κοντόλαιμος, Ι. Βολακάκης, Α. Γεωργοπούλου, Κ. Δημόπουλος, Γ. Σβαρνιάς, Π. Μπατζιά και Μ. Παφιλή (οι δύο τελευταίες ήταν αναπληρωματικές των Ι. Βολακάκη και Κ. Δημόπουλου). Οι ευθύνες είναι πρώτα απ' όλα των υπουργών Ε. Μπασιάκου και Α. Κοντού. Ομως, μεγάλες ευθύνες είναι πρώτα από την αποφάσιση της ΚΕΠΕ (Κεντρική Επιτροπή Παρακολούθησης και Ελέγχου) στα γραφεία της Διεύθυνσης Χωροταξίας και Προστασίας Περιβάλλοντος (και είχε αποφασίσει ομόφωνα: «Σύμφωνα με τα υπ' αριθ. 2135/30-4-2000 και 1315/22-4-2002 έγγραφα της Διεύθυνσης Δασών Ν. Χαλκιδικής, όλες οι ενταχθείσες στο πρόγραμμα εκτάσεις των δικαιούχων... έχουν την διατικη μορφή. Βάσει των ανωτέρω και ειδικότερα του σημείου 3 θεωρούμε αιτιολογημένη την απένταξη του συνόλου της έκτασης όλων των δικαιούχων». Στην ΚΕΠΕ είχε πάρει μέρος και η Π. Μπατζιά και είχε ψηφίσει υπέρ της απένταξης όλων των εκτάσεων. Η Π. Μπατζιά πήρε μέρος και στη νέα ΚΕΠΕ και στη συνεδρίαση της 27-5-2005 ψήφισε υπέρ της επανένταξης των εκτάσεων αυτών στο πρόγραμμα των Οικοπάρκων, σαν να μη συμβαίνει τίποτα και γράφοντας στα παλιά της τα παπούτσια την προγιόμενη υπογραφή της! Επίσης, τα υπόλοιπα τέσσερα μέλη της επιτροπής (πρωτοστατούντος του προέδρου της και Νομικού Σύμφωνου Β. Κοντόλαιμου, ο οποίος την περίοδο 2001-2003 με τις άρτιες και πληρεστατείς νομικές του εισηγήσεις ήταν από τους συλλογάριτες στην επιτροπή της πρώτης ΚΕΠΕ, με υπουργική απόφαση που εξέδωσε στις 3 Δεκέμβρη του 2003. Στην περίπτωση αυτή ήταν καραμπινάτη η απόφαση της δεύτερης ΚΕΠΕ (αυτό αφορά ιδιαίτερα τον Β. Κοντόλαιμο). Εξέτασε και την έκταση του Ζαρκαδοχωρίου που αποφ

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δυο χιλιάδες και οχτώ: έτος φαύλο και φριχτό.

Ακρως σοβαρή πλακίτσα, στίχοι: Κοκκινοσκουφίσα.

Συζητούσα μ' έναν «σύντροφο» από το όλον ΠαζοΚ, από κείνους που μπροστά στη χαρά –προσωπική και... επαγγελματική– να φύγει η επάρτηση δεξιά, διαδίδουν δεξιά κι αριστερά την επαπειλούμενη έναρξη συνομιλιών με τον ΣυΡιΖΑ. Πεπεισμένος για τη συνεργασία, έλεγε ότι θα δώσουν στους πολιτικούς συν-εταίρους τους κι ένα υπουργείο, προφανώς αυτό του Περιβάλλοντος (καινούργιο πράμα και θα το δώσουν αλλού). Μάλιστα, έφαχνε και για ονομασία του νέου σχήματος! «Μου αρέσει να 'χει μέσα τον προσδιορισμό "ριζοσπαστικό" που έχει κι ο ΣυΡιΖΑ», έλεγε. Δεν άντεξα και του πρότεινα το ΣοΡΙ (Σοσιαλιστές – Ριζοσπάστες). «Έτσι θα ζητάτε και συγνώμη –sorry– από το κοινωνικό σύνολο», του είπα. «Σάρι, μα ξέτε βρει καλύτερο αγόρι». Δεν με ξαναενόχλησε από τότε...

Επίδομα απορίας;

Παρακολουθούσαν τον Βασιλείδη της ΔΑ-ΚΕ στη συμβασιλεύουσα δυο μηχανάκηδες-ασφαλίτες και ρωτάει ο βουλευτής Ζωρίδης τον υπουργό Παυλόπουλο (ναι, αυτόν που υπογράφει ως «καθηγητής») πού αποσκοπεί η παρακολούθηση συνδικαλιστικών στελεχών. Ελάτε τώρα, τι χαζά είναι αυτά που ρωτάτε, ολόκληρος κοινοβουλευτικός πυλώνας; Και μάλιστα μέρες γαλάζιου αντάρτικου που διανύουμε... Ο Γράμμος-Βίτσι έγινε «γραμμή ή βίτσα» και καθαρά εσωτερική υπόθεση πλέον.

Oh, Costas... σανίδωσε το, επιτάχυνε σερμά και ταπεινά τους ρυθμούς σύγκλισης, απόκλισης, κατάκλισης κι υπόκλισης, να πετάξουμε πάνω από δάλασσες κι από στεριές, πάνω από Βιστωνίδες και κότερα. Τώρα πια η επανίδυρυση μοιάζει με περσινό πουκάμισό σου, δεν σε χωράει. Δεν σε πείραξαν τόσα τα... εισερχόμενα στου Μπαϊρακτάρη, όσο τα εξερχόμενα [το είπε και ο Κύριος, «όχι όσα εισέρχονται αλλά όσα εξερχονται του στόματος μολύνουν τον άνδρωνο]. Oh, Costas, σταυροφόροι, μισθοφόροι και κονδυλοφόροι προσεύχονται νυχτικούρερό –με το αζημώτο– για σένα... Κι εσύ Αλέξη, «πες μου μια λέξη, κοντέυει πια να φέξει», γράφει χλωμή η Αυγή. Οχι μόνο αυτό το Σιβυλλικό ότι «ήρθε η ώρα να πάμε αριστερά», γιατί έτσι που μας κοιτάς από απέναντι όταν το λες, αλλού είναι για σένα αριστερά κι αλλού για μας. Πονηρούλη...

Ο αχυρώνας που μέσα του μαλώνουν όλοι αυτοί οι γάιδαροι, τίνος είναι τελικά; Πάντως, πέρα απ' την πλάκα, την Πλάκα και το Θησείο, πέρα από τα σύννεφα – πέρα από τα δάση και κουρασμένοι από τις συγχωνεύσεις κι επικαλύψεις αρμοδιοτήτων μεταξύ υπουργείων, λέω να πρωτοπορήσουμε συγχωνεύοντας υπουργούς! Να, για παράδειγμα, ας κάνουμε αρχή από τους Βλάχο και Φώλια παρουσιάζοντας τον Βλαχοφώλια, τον πρότυπο νεοελληνικού υπουργό. Η –πιο σύνδετα– από τους Κοντό και Λιάπη (Κοντολιάπη), τους Αλογοσκούφη και Τζίμα (Αλογοτζίμα) ή και τους Ρουσόπουλο και Αλογοσκούφη (Ρουσόσκούφη), που φτιάχνουν κάπι οιώνυμο με μένα, την Κοκκινοσκουφίσα. Που ότι δυμάμαι χάρομαι μέσα στην αδιλότητά μου η καφερή: «Ο, τι είναι νόμιμο είναι και η δημόκιμο! Ή ούτε και τρις γουάσου, με αφήσατε άφωνη! Καθόλου άσχημος συνειρμός για δαμώνα σκυλάδικων όπου αιωρούνται μικροσωματίδια προκάτ προβληματισμών και βδελυρά ιχνοστοιχία σκέψης. Αλήδεια, η... κα Ράπτη τι λέει, συμφωνεί με το παραπάνω ρητό;

«Ηταν πρώι τ' Αυγούστου κοντά στη ροδαγγή», ο μήνας έχει εννιά στις 9.8.1969 και μεσούσης της εδνοσωτηρίου επαναστάσεως –εν τη εννοίᾳ της επόψεως– μια τρομακτική πυρκαγιά απειλούσε τη μονή Βατοπέδιου. Οι god! Βέβαια, ίσως ο Κύριος είχε αποστρέψει εκείνη την ημέρα το βλέμμα από την Ελλάδα των καδολικών διαμαρτυρομένων –λέμε τώρα– ελλήνων χριστιανών, νοιώδοντας ασφαλής για το παρόν και το μέλλον της. Ωστόσο, κάποτε δα πρέπει να συζητήσουμε το ρόλο του τυχαίου –και της ατυχίας– στην κυκλοτερή Ιστορία. Και κάποτε, επίσης, δα πρέπει να τοποθετηθούν δημόσια οι... μορφωμένοι (συγνώμη για την ενόχληση, δα μιλώ χαμηλοφώνως) περί Βατοπέδιου και Βατοπαιδίου, γιατί αρχίζει και μας τη δίνει άσχημα μετά την αντίστοιχη υπόθεση ορθοδοξικών και ορθοπαιδικών. Δε γαλέω...

Τι έγινε λεβέντες, τελείωσαν τ' αποδέματα λάσπης και περιμένετε καρτερικά για νέο έδαφος; Μα τι κάνει, γιατί ολιγωρεί η μανιαμούνια; Οι σταλινικοί φίλοι, οι χυδαίοι, οι πράκτορες, ο συρφετός και η γνωστή φυλλάδα ανησυχούν. Παρότι κάποιοι πήραν –«νόμιμα» που λέγει κι ο εκτοπισθείς στη Μύκονο Βουλγαράκης– πολυτελή οχήματα για να βγάζουν βόλτα γκόμενες δημοσιογράφους στα μπουζύκια. Αλήδεια, τώρα που ψιλοβρέχει («φτύνει ο ουρανός» για τους ποιητές) γιατί δε ζητάτε να σας στείλουν λίγη λάσπη με courier, με κα'να... βεσπάκι;

Κοκκινοσκουφίσα

Τρομοκρατία... παλαιάς κοπής

Οι αγώνες που δίνουν τα τελευταία χρόνια οι κάτοικοι των χωριών Αγιος Δημήτριος και Ρυάκι στην Κοζάνη είναι γνωστοί. Γ' αυτό και έχουν γίνει «κόκκινο πανί» για την κυβέρνηση, η οποία κατέφυγε στην παλαιοδεξιάς κοπής ασφαλίτικη τρομοκρατία, προκειμένου να «ελέγξουν» την προγραμματισμένη κάθοδό τους στα εγκαίνια της ΔΕΘ.

Ασφαλίτικα και περιπολικά αλώνιζαν τα χωριά με συνότητα που θύμιζε περιόδους χούντας. Το πούλμαν που πήγαινε για να παραλάβει τους διαδηλωτές και να τους μεταφέρει στη Θεσσαλονίκη μπλοκορίστηκε και για

ασήμαντο παράπτωμα επιβλήθηκε στον οδηγό βαρύτατο πρόστιμο και αφαίρεση διπλώματος. Του είπαν δε στα ίσια, ότι του παίρνουν το δίπλωμα για να μην πάει στη Θεσσαλονίκη! Φυσικά, οι διαδηλωτές πήγαν στη Θεσσαλονίκη και ανέπτυξαν τις δράσεις που είχαν προγραμματίσει, δείχνοντας για μια ακόμη φορά που «γράφουν» την κρατική τρομοκρατία.

Σημειώνει σε ανακοίνωσή του το συνδικάτο εργαζόμενων στην ενέργεια «Εργατική Αλληλεγγύη»: «Ακόμα δεν μπορούν να το χωνέψουν οι δυνάμεις καταστολής και οι εκπρόσωποι του κατεστημένου πολιτικού συστήματος

της περιοχής (και όχι μόνο), ότι είναι δυνατόν σήμερα να υπάρχουν νέοι, άνεργοι, και γενικότερα πολίτες που δεν ακολουθούν τον δρόμο που τους δείχνουν αυτοί. Ο δρόμος που δείχνουν αυτοί οι κύριοι στη νεολαία και σ' όλους τους πολίτες είναι η υποταγή, το βόλειο, η ρουφισμαί και η συμπόρευση μαζί τους για να βρεις μια δουλίτσα και να μην σε ενοχλούν.

Τα μέλη του Συλλόγου Ανέργων και Ανάπτυξης Αγίου Δημητρίου – Ρυάκιου δεν τους έκαναν το χατίρι. Διάλεξαν το δρόμο της αξιοπρέπειας και του αγώνα. Διεκδίκησαν αγωνιστικά μια δουλειά

και ένα ανθρώπινο περιβάλλον. Δεν τους έγλειψαν, δεν τους παρακλέουν. **Δεν επαιτατούν.** Απαιτούν να πάρουν πάσα όλα αυτά που τους στέρουν καθημερινά. **Την ίδια τους πη ζωή!!!** Είναι «κακό παράδειμα» για τους υπόλοιπους. Γ' αυτό προσπαθούν με κάθε ευκαιρία να τους θυμίσουν ότι το σύστημα δεν τους ξεχνάει, «τους την έχει φυλαγμένη» και θα τους εκδικήσει.

Μάταιος ο κόπος. Οποιος ανακαλύψει τον δρόμο του αγώνα και της αξιοπρέπειας δύσκολα τους ξαναπροσκύνει!!!».

Ξεσαλωμένοι καπιταλιστές

Από το Σύλλογο Υπαλλήλων Βιβλίου-Χάρτου Αττικής πήραμε την ανακοίνωση του ακολούθει, η οποία αποδεικνύει ότι ορισμένοι καπιταλιστές έχουν ξεσαλώσει εντελώς και πρέπει να πάρουν την απάντηση που τους πρέπει.

«Απίστευτο και όμως αληθινό! Ο συνάδελφος Πουλόπουλος Δημήτρης, αντιπρόεδρος του Συλλόγου Υπαλλήλων Βιβλίου-Χάρτου Αττικής, πρόεδρος του επιχειρησιακού Σωματείου Εργαζόμενών στις εκδόσεις ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ και μέλος της συνδικαλιστικής κίνησης «Αυτόνομη Εργατική Πρωτοβουλία» έχει

μηνυθεί από τη διεύθυνση του Κέντρου Ξένων Γλωσσών «Ευρωπαϊκή Πορεία» (Ανώ Πετράλωνα). Εχει μηνυθεί, επειδή υπερασπίστηκε μαζί με εργαζόμενους από διάφορους κλάδους εκπαιδευτικό που απόλυτης ανάγκης ήταν να βρέθηκαν στο πλευρό του. Δεν είναι μόνο η μήνυση σε βάρος του συναδέλφου Πουλόπουλου Δημήτρη. Μήνυση έχει κατατεθεί εναντίον της Καπερνάρου Σύλβιας (πρεδρού του Πανελλήνιου Συλλόγου Καθηγητών Ξένων Γλωσσών Φροντιστηρίων «Ο Βύρωνας», του Πρωτούλη Γιάννη (μέλος, τότε, της Διοίκησης του Εργατικού Κέντρου Αθήνας), Καλό-

βουλού Αντώνη (από το ΠΑΜΕ Εκπαιδευτικών), οι οποίοι σαν αντιπροσωπία επισκέφτηκαν το Κέντρο Ξένων Γλωσσών «Ευρωπαϊκή Πορεία», την επομένη της απόλυτης συνδικαλιστική δράση όπως αυτή κάθε φορά εκφράζεται, είτε με μοίρασμα ανακοινώσεων, είτε με παράσταση διαμαρτυρίας, είτε με συγκέντρωση έξω από τον εργασιακό χώρο».

Διπλό το σκάνδαλο στη Ζαχάρω

Ποιο ακριβώς είναι το σκάνδαλο με το δημαρχείο Ζαχάρως; Οτι 1,8 εκατομμύρια ευρώ, που προορίζονται για την αν

Διόδια – κεφαλικός φόρος

Ενα από τα επιχειρήματα που αναμασούν διαρκώς οι νεοφιλελύθεροι είναι πως για τις υπηρεσίες που χαρακτηρίζονται ως κοινωφελείς πρέπει να πληρώνει ο χρήστης και όχι το κοινωνικό σύνολο. Να πληρώνει ο χρήστης ανάλογα με την κατανάλωση και όχι η δική του κατανάλωση να επιδοτείται από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Πώς συμβιβάζεται, όμως, ο χρήστης (και όχι μόνο ο χρήστης) να πληρώνει για κάτι που θα καταναλώσει μελλοντικά και ενδεχομένως να μην καταναλώσει; Σε ποια κατάπτια του νεοφιλελυθερισμού είναι γραμμένο αυτό; Η κυβέρνηση της ΝΔ, η κυβέρνηση του Καραμανλή και του Σουφλία διεκδίκει μια παγκόσμια πρωτοτυπία. Υποχρέωνται τους χρήστες των «αυτοκινητόδρομων» να πληρώνουν διόδια πριν ακόμη αυτοί κατασκευαστούν. Αναφερόμαστε στην εθνική οδό Κορίνθου-Πατρών, στην οποία αύξησαν για μια ακόμη φορά τα διόδια, προκειμένου οι εργολάβοι που θα την εκμεταλλεύονται να εισπράττουν από τώρα αυτά που θα εισπρατταν αν ήταν κατασκευασμένη. Αναφερόμαστε ειδικά σ' αυτό το κομμάτι και όχι στα υπόλοιπα, γιατί η απόφαση για νέα αύξηση των διό-

δίων αποκαλύπτει μια νοοτροπία καθαρά μεσαιωνική. Το συγκεκριμένο κομμάτι δρόμου, που ούτε κατά διάνοια μπορεί να χαρακτηρίστε αυτοκινητόδρομος, εδώ και κάμποσο καιρό είναι γεμάτο με πινακίδες που προειδοποιούν: «Προσοχή! Στα επόμενα τρία χιλιόμετρα γίνονται απυχήματα». «Προσοχή! Στα επόμενα δύο χιλιόμετρα γίνονται θανατηφόρα απυχήματα!» Ακόμα και αν δεχτούμε την πρακτική της επιβολής διόδιων (που δεν τη δεχόμαστε), στο συγκεκριμένο κομμάτι θα έπρεπε να είχαν καταργηθεί. Άλλωστε, αρκετοί Ευρωπαίοι αρνούνται να πληρώσουν διόδια στο συγκεκριμένο κομμάτι, επειδή σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από το Ευρωπαϊκό Δίκαιο δε νοείται επιβολή διόδιων σε δρόμους που δεν έχουν τουλάχιστον δύο λωρίδες σε κάθε ρεύμα και που τα δύο ρεύματα δεν χωρίζονται από προστατευτική μπάρα ή διάζωμα.

Η κυβέρνηση Καραμανλή, όμως, συμπεριφέρεται ως ηγεμόνας του μεσαίων, όχι μόνο δεν κατήγορε τα διόδια σ' αυτό το δρόμο-καρμανόλα, αλλά τους επέβαλε μια «γενναία» αύξηση, δίνοντάς τους το χαρακτήρα κεφαλικού φόρου διελευσης. Ακόμα

και εκείνος που θα σκοτωθεί ή θα τραυματιστεί, χωρίς καν να φταίει, θα έχει πληρώσει προηγούμενα τον κεφαλικό φόρο. Κι αυτό γιατί τα διόδια εκχωρίθηκαν στους εργολάβους-νταβατζήδες, οι οποίοι θα κατασκευάσουν τους αυτοκινητόδρομους με τη μέθοδο της «αυτοχρηματοδότησης» και θα τους εκμεταλλεύονται για 30 χρόνια μετά την ολοκλήρωσή τους. Εισπράττουν προκαταβολικά νταβατζήλικι για έργα που θα κατασκευαστούν στο μέλλον. Θα εισπράξουν, επίσης, κρατική χρηματοδότηση (δηλαδή, λεφτά των σκληρά φορολογούμενων εργαζόμενων), ενώ η ίδια δική τους συμμετοχή θα γίνει με τη μορφή δανείων από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, με την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου!

Στο έτοιμο τμήμα του αυτοκινητόδρομου (Αθήνα-Κορινθος) τα διόδια αυξήθηκαν μέχρι και 148%. Οι μεγαλύτερες αυξήσεις αφορούν φορητήγα, λεωφορεία και δίκικλα (βλέπετε, είναι πολλοί αυτοί που πάνε με μηχανές για μπάνιο), ενώ σύντομα θα κατασκευαστούν σταθμοί σε Νέα Πέραμο και Αγίους Θεοδώρους, για να μην ξεφεύγει κανένας από τους εκδρομείς του Σαββατοκύριακου κατά

την επιστροφή. Οι εργολάβοι θα τσεπώνουν το παραδάκι και θα αναλάβουν τη συντήρηση του δικτύου, την ενίσχυση του δικτύου φωτισμού και τα έργα πρασίνου. Ας σημειωθεί ότι οι ίδιοι εργολάβοι είχαν αναλάβει την κατασκευή του έτοιμου αυτοκινητόδρομου και τον έκαναν «σαν τα μούτρα τους» προκειμένου να κονομήσουν. Παραβιάζοντας όλες τις συμβατικές υποχρεώσεις τους δεν τοποθέτησαν καν αντιολισθητικό ασφαλτοτάπητα, ενώ η ποιότητα των υλικών και της δουλειάς ήταν η χειριστή, με αποτέλεσμα ο αυτοκινητόδρομος να θυμίζει εδώ και χρόνια χλιομπταλωμένη κουρελού. Τώρα, τους ξαναδίνουν λεφτά για να μπαλώσουν τις κακοτεχνίες που οι ίδιοι άφησαν.

Ομως, και οι αυξήσεις στο δρόμο-καρμανόλα Κόρινθος-Πάτρα κάθε όλο παρά αμελητέες είναι, αφού φτάνουν μέχρι και 98%! Ας σημειωθεί πως όταν ολοκληρωθούν τα έργα (σε μια τετραετία) το χαράτσι των διόδιων αναμένεται να τετραπλασιαστεί (από περίπου 2 λεπτά ανά χιλιόμετρο να φτάσει τα 8 λεπτά). Επισημαντούμε ότι από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, με επιστροφή θα κοστίζει 35,20 ευρώ από 9 ευρώ που κοστίζει σήμερα!

■ Ασφυξία στην αγορά, πληθαίνουν τα φέσια

Στα 714,1 εκατ. ευρώ έφτασαν οι ακάλυπτες επιπτώσεις το πρώτο 8μηνο του 2008 (αύξηση 9,2% σε σχέση με το 2007), σύμφωνα με τα στοιχεία της «Τειρεσίας ΑΕ». Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός πως τους τρεις πρώτους μήνες τα στοιχεία έδειχναν μείωση των ακάλυπτων επιπτώσεων, όμως από τον Απρίλιο τα φέσια άρχισαν να απογειώνονται. Το Μάιο αυξήθηκαν κατά 20%, τον Ιούλιο 35,6% και τον Αύγουστο 59,3%.

Η κρίση χτύπησε απότομα και τον ελληνικό καπιταλισμό, η παραγωγική δραστηριότητα άρχισε να πέφτει κατακόρυφα και η απογείωση των φρεσιών αποτελεί μια από τις συνέπειες, που αφορά κυρίως τους λεγόμενους μικρομεσαίους, οι οποίοι δεν έχουν δικά τους κεφαλαία αύτη βρίσκουν εύκολα δανεικά από τις τράπεζες. Μια δεύτερη συνέπεια, η οποία δεν κατογράφεται από καμιά στατιστική, είναι η αύξηση των φρεσιών προς τους εργαζόμενους. Ξέρουμε καλά πώς είναι η κατάσταση στις μικροεπιχειρήσεις με τους λίγους εργαζόμενους, όπου συχνά εργάζεται και το αφεντικό και μέλη της οικογένειάς του. Οι εργαζόμενοι καλούνται να περιοριστούν σε «έναντι» και στο φινάλε, όταν το αφεντικό δε βγαίνει άλλο, μένουν μόνο με το φέσι και... τον καλό το λόγο.

Η κατάσταση θα γίνει ακόμα χειρότερη τους επόμενους μήνες. Αρκεί να σημειωθεί ότι διεθνείς χρηματιστικοί οίκοι κάνουν λόγο για πτώση του ρυθμού ανάπτυξης το 2009 στο 1,8% από 3% το 2008. Μιλάμε, δηλαδή, για πτώση κατά 40%, που μόνο ως κατρακύλα μπορεί να περιγραφεί. Αν σ' αυτό προσθέσουμε και το νέο φορολογικό χαράτσι που επέβαλε η κυβέρνηση, μπορούμε να φανταστούμε που θα φτάσουν τα κάθε είδους φέσια.

Καθεστώς μπράβων και σεκιουριτάδων

Ξεκίνησε στο Γ' Θερινό Τμήμα της Βουλής η συζήτηση του νομοσχέδιου για τις ιδιωτικές επιχειρήσεις «παροχής υπηρεσιών ασφαλείας», γνωστές ως σεκιουρίτι. Με τις ρυθμίσεις του νομοσχέδιου δίνονται στις εταιρίες των σεκιουριτάδων δικαιώματα που έως τώρα είχε μόνο η Αστυνομία (ακόμα και δικαιώματα απλοφορίας).

Επισημαντούμε ότι πολυάριθμα αστυνομικά σώματα (η Ελλάδα είναι πρώτη σε αστυνομικούς ανά κάτοικο στην Ευρώπη), θα έχουμε τώρα και ιδιωτικούς στρατούς με μπράβους και σεκιουριτάδες. Ιδιωτικούς στρατούς με αστυνομικά καθήκοντα, που θα συνεργάζονται με την επιστήμη Αστυνομία. Άλλωστε, η εκπαίδευσή τους -όπως προβλέπεται από το νομοσχέδιο- θα γίνεται στις μεταφορές από την επιστήμη Αστυνομία. Αλλωστε, η εκπαίδευσή τους -όπως προβλέπεται από το νομοσχέδιο- θα γίνεται στις μεταφορές από την επιστήμη Αστυνομία.

Η κατάσταση που επικρατεί στο χώρο είναι γνωστή. Χιλιάδες νέα παιδιά, ανδρες και γυναίκες, καταφέρουν για ένα μεροκάμπτο της πείνας στις διάφορες εταιρίες σεκιουρίτη. Είναι πολλές οι περιπτώσεις που οι σεκιουριτάδες αποτελούν απλά ένα γραφικό στοιχείο, κάτι σαν τους θυρωρούς των μεγάλων ξενοδοχείων. Δεν είναι, όμως, λίγες οι περιπτώσεις που ασκούν πραγματικά αστυνομι-

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά!

Το εφιαλτικό χτύπημα του ηλεκτρικού σχολικού κουδουνιού που εδώ και μια βδομάδα άρχισε και τώρα ν' αικούγεται, έχει ήδη δημιουργήσει τα πρώτα αθερόπεπτα τραύματα στα αυριανά μέλη της εργατικής τάξης. Σύμφωνα με το φετινό πρόγραμμα Λαϊκής, Ελαφρολαϊκής και Ρεμπετικής Επιμόρφωσης Σχολείων (Λ.Ε.Ρ.Ε.Σ.) -το οποίο εφαρμόζουμε κι εμείς οι έληγνες της Βολογνα και της Lisbon στα γνωστά δεκαπεντήμερα σεμινάρια ποίησης της στήλης- δέοντας εστιάσουμε σ' ένα κουφολαιώδες ζήτημα: αυτό της ανάπτυξης μυκήτων (παρασίτων δηλαδή) και της δημιουργίας μούχλας. Η οποία -ας σημειωθεί- κρύβει μέσα της την πενικιλίνη, δηλαδή το ίαμα από τη νόσο των φτηνών.

Μεταφερόμαστε στο Σούλι όπου βρίσκεται η ανταποκριτικά μας Ζάρα Μασκαρέα, για να μας οναγρώσει τα ραβασάκια που της δίνει ο καλός της και να σχολίασε το «Αντικοινωνικό Συμβόλαιο» του Jean Jacques Rousseau-πουλου:

Πέντε μπαϊράκια φαίνονται 'πο κάτω από το Σούλι το 'να είναι του δάμαλου, το άλλο του Giorgakis το τρίτο το μακρύτερο το ροζ είν' του Αλέξη τ' Αλέκας είν' το τέταρτο, το πέμπτο χέρι-χέρι κι η παπαδιά τ' αγνάντεψε απ' την φηλή ραχούλα: - Πού 'στε ανυπότακτα παιδιά, πού 'στε οι εξεγερμένοι; managerοί έρχονται κι εταιρίων οι dealers πλακώσ

Επαγγελματική νίκη ή αλλιώς άνοστη σούπα...

Οι επιτυχίες της εθνικής ομάδας ποδοσφαίρου τα τελευταία χρόνια σε συνδυασμό με το ογωνιστικό πρόσωπο της ομάδας είχαν σαν αποτέλεσμα να εισαχθεί στις αναλύσεις των αθλητικών συντακτών ο όρος «επαγγελματική νίκη». Οπως προαναγγελαμέ στο προηγούμενο φύλο, σήμερα θα ασχοληθούμε με το θέμα: «αποτελεσματικότητα και θέαμα».

Έχουμε τονίσει αρκετές φορές, ότι σε μια επαγγελματική ομάδα τα συμφέροντα του καπιταλιστή που επενδύει είναι συνήθως διαφορετικά από το δράμα και την αγάπη των οπαδών της. Ο λόγος απλός. Ο καπιταλιστής έχει πάνω απ' όλα το κέρδος και ως γνωστόν κέρδη μπορεί να έχει και ο πρώτος και ο δεύτερος, ίσως και ο τελευταίος του βαθμολογικού πίνακα. Αντίθετα, ο οπαδός θέλει να βλέπει την ομάδα του να κερδίζει, για να μπορεί την επόμενη μέρα στη δουλειά, στο καφενείο, στο σπίτι, να έχει πρόσωπο και να κάνει πλάκα στους φίλους του που υποστηρίζουν κάποια άλλη. Σε απλά ελληνικά, ο καπιταλιστής στοχεύει στο χρήμα και ο οπαδός στη δόξα. Ενα ακόμη σημείο που αποτελεί αιτία ρήξης ανάμεσα σε διοικηση και οπαδούς είναι η ποιότητα, το θέαμα που παρουσιάζει η ομάδα και το έμψυχο δυναμικό της. Ο οπαδός απαιτεί από τον πρόεδρο να βάλει βαθιά το χέρι στην τσέπη και να φέρει πταικταράδες στην ομάδα, προκειμένου να δει καλή μπάλα και να είναι σήγουρος ότι η ομάδα θα πρωταγωνιστήσει. Ο πρόεδρος από την άλλη προσπαθεί να ξεδέψει όσο το δυνατόν λιγότερα και να διασφαλίσει το μεγαλύτερο κέρδος για την τσέπη του και για το λόγο αυτό, όταν κάνει το σχεδιασμό της ομάδας, συνυπολογίζει μια σειρά παραμέτρων, όπως τις κινήσεις των βασικών ανταγωνιστών του.

Ας θυμηθούμε τον τρόπο που λειτουργούσε ο Βαρδινογιάννης τα προηγούμενα χρόνια. Βλέποντας ότι δε μπορεί να ανταγωνιστεί τις επενδύσεις του Κόκκαλη, σταμάτησε να βάζει το χέρι στην τσέπη. Εδώ αρχίζουν τα δύσκολα. Οπως στη δημοκρατία, έτσι και στον επαγγελματικό αθλητισμό δεν υπάρχουν αιδείσια. Οι καπιταλιστές και οι κολαούζοι τους (δημοσιογράφοι, μάνατζερ, τεχνικοί σύμβουλοι κτλ.) έχουν βρει τον τρόπο να αποπροσανατολίζουν τους οπαδούς των ομάδων και να κάνουν το άσπρο - μάυρο. Ενα από τα καινούργια «εργαλεία» που διαθέτουν είναι ο όρος

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

«επαγγελματική νίκη». Παλιότε-

ρα λέγαμε «ο σκοπός ογιάζει τα μέσα», αλλά ο εκσυγχρονισμός είναι αναγκαίος και πρέπει να βρεθούν καινούργιες απάκες. Από το καλοκαίρι του 2004 και μετά την κατάκτηση του ευρωπαϊκού πρωταθλήματος, το ογωνιστικό στηλ «κάτι σαν ποδόσφαιρο» που έχει υιοθετήσει ο Ρεχάγκελ ονομάστηκε «επαγγελματική νίκη». Σε απλά ελληνικά, η ομάδα δεν παίζει μπάλα, δε βλέπεται αγωνιστικά, κατορθώνει όμως να κλέβει το παιχνίδι και να κερδίζει. Και τίθεται το ερώτημα προς τους οπαδούς: Τι θέλετε, να παίζει θεαματικό ποδόσφαιρο η ομάδα ή αλλά να χάνει ή να εφαρμόζει ανορθόδοξες τεχνικές και να κερδίζει; Θέλετε να βρίσκεται η ομάδα στην κορυφή της βαθμολογίας ή απλά σας ενδιαφέρει να προσφέρει θέαμα; Διολέγεις και παίρνεις, φιλαράκο.

Την περίπτωση ο πρόεδρος να φέρει στην ομάδα παιχταράδες που θα κερδίζουν τα παιχνίδια και ταυτόχρονα θα προσφέρουν γκολ και θέαμα δεν τη συζητούν καθόλου, γιατί είναι αντιοκονομική και απαιτεί τη προεδράρα να βάλει βαθιά το χέρι στην τσέπη. Πιάνονται λοιπόν από το συναθρόματα του οπαδού, που θέλει να βλέπει την ομάδα του στην κορυφή του βαθμολογικού πίνακα, και του λανσάρουν τη θεωρία της επαγγελματικής νίκης. Η ομάδα δεν μπορεί να αλλάξει δυο μπαλιές και προσφέρει άθλιο θέαμα, όμως κερδίζει και αυτή είναι η ουσία. Μη φωνάζετε λοιπόν, μάγκες, γιατί υπάρχουν και τα χειρότερα. Τι να πουν και οι αντίπαλοι, που και χάνουν και μπάλα δε βλέπουν;

Δυστυχώς, μια μεγάλη μερίδα των οπαδών της κάθε ομάδας έχει φάει το παραμύθι και αποδέχεται τη σημερινή κατάσταση. Δεν κάθονται οι οπαδοί να σκεφτούν ποιος κερδίζει από αυτό το καλομπαριλίκι. Τι με νοιάζει εμένα, ρε φίλε, αν ο Ολυμπιακός, ο Παναθηναϊκός, η ΑΕΚ, η οποία άλλη ομάδα θέλετε, περάσει στην επόμενη φάση ή μπει στους ομίλους του Champions League; Θα αλλάξει η καθημερινότητά μου; Θα βάλω φράγκα στην τσέπη; Γιατί λοιπόν να είμαι ευχαριστημένος από το αποτέλεσμα και να μην απαιτήσω να είναι θελκτικός και ωραίος ο τρόπος με τον οποίο θα φτάσει η ομάδα στη νίκη; Γιατί να με ενδιαφέρουν τα φράγκα που θα βάλει στην τσέπη ο πρόεδρος και όχι η αι-

σθητική και η ευχαρίστηση που παίρνει κάποιος όταν παρακολουθεί ένα ωραίο ποδοσφαιρικό αγώνα; Ας αλλάξουμε, λοιπόν, όλοι εμείς οι οπαδοί την οπτική γωνία με την οποία βλέπουμε το ποδόσφαιρο, ας τελειώσουμε με τη θεωρία της «επαγγελματικής νίκης» και ας απαιτήσουμε από τους προεδρους των ομάδων να βάλουν το χέρι στην τσέπη και να φέρουν παίχτες μεγάλης ποδοσφαιρικής κλάσης, προκειμένου να δούμε γκολ και θέαμα.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

ΥΓ1: Ομερτά. Η λέξη περιγράφει στο ακέραιο τα όσα διαδραματίζονται στη δίκη για τη δολοφονία του Μιχάλη Φιλόπουλου. Οι μάρτυρες ανασκευάζουν τις πρώτες καταθέσεις τους και δεν αναγνωρίζουν κάποιους από τους βασικούς κατηγορούμενους, ενώ η προσπάθεια να βγει λάδι το μέλος του ΔΣ της ΠΑΕ Ολυμπιακός και υπεύθυνος της Θύρας 7 είναι κάτι παραπάνω από φανερή. Οσοι μάρτυρες είχαν δηλώσει ότι βρίσκονταν στον τόπο της συμπλοκής, τώρα καταθέτουν ότι δεν ήταν εκεί ή ότι πήγαν αφού είχε τελειώσει η συμπλοκή. Η οικογένεια του οπαδού του Παναθηναϊκού έχει επανειλημμένα δηλώσει ότι υπάρχουν πολλοί που έρουν την αλήθεια αλλά δέχονται απειλές και φρούνται να καταθέσουν και αυτό θα πρέπει να είναι πολύ κοντά στην προεδρίκη παράταξη. Οι ΕΟΠΕ ήταν ένα από τα άντρα του ΠΑΣΟΚ και από αυτή την άποψη μπορούμε να πούμε ότι η κυβερνητική πλευρά σημείωσε μια μεγάλη επιτυχία. Ομως, η πραγματικότητα είναι λίγο διαφορετική, γιατί η πλειοψηφία του νέου ΔΣ δεν πρόσκειται στην κυβερνητική παράταξη. Ο Ιωαννίδης, λειτουργώντας έξιπταν και με διαφορετικό τρόπο από τον προκάτοχο του, Ορφανό, που προσπάθησε στις προηγούμενες εκλογές να κερδίσει με αμηχάνης κομματικό ψηφοδελτίο και έσπασε τα μούτρα του, κατάφερε να βγάλει από τη μέση ένα δύσκολο αντίταπο και να εκλέξει πρόεδρο που ανήκει στην κυβερνητική παράταξη. Αρα εξασφάλισε μια επιπλέον ψήφο στις επικείμενες εκλογές για την Ελληνική Ολυμπιακή Επιτροπή και πολύ πιο εύκολο έργο στο μέλλον, όταν θα προσπαθήσει να θέσει υπό τον πλήρη έλεγχο την Την Ομοσπονδία. Από το ρεπτόρα της προκάτοχης, πρόεδρης από την ομάδα της αγιρότητας των πολεμικών συγκρούσεων, των προσωπικών ιστοριών και των διλημμάτων, ο Σιρί (σκηνοθέτης εμπορικών αμερικανόπνευστων ταινιών) δραπετεύει από το κυριότερο: τις αιτίες του πολέμου στην Αλγερία, που με όλα μέσα συνεχίζεται μέχρι σήμερα.

■ ΦΛΟΡΑΝΕΜΙΛΟ ΣΙΡΙ Ο εχθρός μέσα μου

Μια επίκαιρη απολογητική ταινία για τον άδοξο ιμπεριαλιστικό πόλεμο της Γαλλίας στην Αλγερία, που είχε σαν αποτέλεσμα 1.000.000 νεκρούς Αλγερινούς και μόλις λίγες δεκάδες χιλιάδες νεκρούς γάλλους στρατιώτες. Αυτός ο πόλεμος υπήρξε η «ταφόπλακα» των ανοιχτών γαλλικών πολεμικών επιχειρήσεων, αφού είχαν προηγηθεί και οι ήττες στο Βιετνάμ το 1954 (Ντιεν Μπιεν Φου) και την Αίγυπτο το 1956 (μαζί με την Αγγλία). Εκτότε, οι γαλλικές κυβερνήσεις, σοφά ποιούσες, εγκαίνιασαν τις καλυμμένες ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, με περιορισμένη στρατιωτική συμμετοχή (βλέπε Ιράκ,

Αφραντούσαν), καθώς και τη διπλωματική και οικονομική διεύσδιση. Πατώντας πάνω στον πολιτισμό που θεμελίωσαν μεγάλα ονόματα της λογοτεχνίας, της φιλοσοφίας και των επιστημών, καθώς και στις φιλελεύθερες, αστικοδημοκρατικές παραδόσεις που εδραίωσαν οι συνεχείς, μεγαλειώδεις εξεγέρσεις του Παρισιού, ακολούθησαν μια πολιτική ενσωμάτωσης των διαφορετικών εθνικοτήτων και των διαφορετικών πολιτισμών, τακτική που αποτελεί τον Δούρειο Ιππο της σύγχρονης γαλλικής ιμπεριαλιστικής πολιτικής.

Πάνω σε αυτό το πνεύμα «χτίζεται» αυτή η ταινία. Ζηλεύοντας κάτι από την «Αποκάλυψη τώρα», στην πραγματικότητα ακουμπά στο «Πλατούν» και τον «Ελαφοκυνήγο». Μέσα από την ομήλη της αγιρότητας των πολεμικών συγκρούσεων, των προσωπικών ιστοριών και των διλημμάτων, ο Σιρί (σκηνοθέτης εμπορικών αμερικανόπνευστων ταινιών) δραπετεύει από το κυριότερο: τις αιτίες του πολέμου στην Αλγερία, που με όλα μέσα συνεχίζεται μέχρι σήμερα.

Πολλοί θα πουν: πάλι καλά.

Εμείς θα πούμε: φτάνουν πια οι μισές αλήθειες!

■ ΜΠΑΡΤ ΜΠΡΑΤΑΝ

Η τέχνη της αρνητικής σκέψης</h

Φοβάμαι όλα αυτά που θα γίνουν για μένα χωρίς υμένα

Και τι ακριβώς γίνεται με τα βαρέα, το Σάββα
και τον Χριστόδουλο;

(Αλλά) και τι ακριβώς γίνεται με τους μισθούς
(που φαντάζουν και είναι) επιδόματα;

◆ Αν στην συγκυρία φωνάξει κανείς «ξυπνάτε!» μπορεί και να παρεξηγηθεί. Εδώ, όμως, βλέπουμε να μας παίζουν στο μισό γήπεδο κι εμείς, αντί να παίξουμε έστω (και λίγο) άμυνα, έχουμε μεταφερθεί στις κερκίδες των θεοτών, αφήνοντας κάθε κερατά να κάνει παιχνίδι για μας. Αιδώς, Αργείο; Τι αιδώς, και ΕΔΑ, και αιδοίο μου λες τώρα; Εδώ μας πηδάνε χωρίς σάλιο κι εμείς σφριγγόμαστε για να τ' αντέξουμε...

◆ Και όταν έχουν βαρυστομαχία οι καπιταλιστές γιατί κλάνουν (μέντες) οι εργαζόμενοι;

◆ Αειντε ειδέ -επιτέλους- κι ο Γιωργάκης ένα γκάλοπ που του «κάνει».

◆ Πρώτο πιαδί ο τύπος: και δήμαρχος και ιδιοκτήτης φροντιστηρίου και να μιλάει με καλά λόγια για το δημόσιο σχολείο (ποιος είσαι μεγάλε, ο γιος του πάρτα όλα);).

◆ Ε, όχι και ανατροπή του πολιτικού σκηνικού μ' ένα γκάλοπ...

◆ Πάντως σε κάθε γκάλοπ «τα κόμματα» έχουν σταθερή (το καθένα) την αυτοτική απάντησή τους.

◆ Μιας και μιας τάχουν (ψιλο) πρέξει με το CERN προτείνουμε για διάβασμα ένα σχετικό άρθρο από το περιοδικό SĀRAJEVO (Ιούλιος 2008).

◆ Gamo tin Manchester, γαμο!

◆ Μείωση 24.000 θέσεων εργασίας (γύρω στο 8% των εργαζομένων της) ανήγγειλε η Hewlett Packard (ειδες η τεχνολογία).

◆ Δηλαδή, τέρμα οι Βατοπαιδίες; (βουταπαδίο).

◆ Μια ματιά στις κατώτερες συντάξεις θανάτου του 2008

(οι περισσότερες 437,95 ευρώ το μήνα) πιστοποιεί την λέξη: δίνονται για να πεθάνουν τους συνταξιούχους που τις παίρνουν.

◆ Η Ολυμπιακή χάλια, ο Ολυμπιακός μια χαρά.

◆ Πώς είπαμε ότι ονομαστεί το γήπεδο του Παναθηναϊκού;

◆ «Η Νέα Δημοκρατία ζορίζεται να «κρατήσει» τον ρόλο του έστω και συγκριτικά καλύτερου. Το ΠΑΣΟΚ αν τώρα δεν πείσει όπι 'μπορεί', τότε ο αγώνας θα είναι νοκ άουτ. Το ΚΚΕ κινδυνεύει να χάσει την ηγεμονική θέση εκπροσώπησης μιας ενεργητικής και σφριγγής Αριστεράς. Ο ΣΥΡΙΖΑ κινδυνεύει να χάσει το αεράκι και την άνωση της περιορισμένης άνοιξης, μετατρέπομενος σε αερόστατο που χάνει συνεχώς υψός λόγω ανισορροπίας «βάρους-άνωσης». Ο ΛΑΟΣ συνειδητοποιεί ότι ίσως σύντομα επιφορτισθεί με τη «βαριά ευθύνη» του ρυθμιστή κρισιμών «εκλογικών» θεμάτων. Οι Οικολόγοι δεν είναι βέβαιοι για το τι ακριβώς καταλαβαίνουν οι ψηφοφόροι, όταν στις δημοσκοπήσεις αποτελούν επιλογή πρόθεσης ψήφου». (Δ. Μαύρος, διευθύνων σύμβουλος της MRB, από την ΠΡΩΤΗ ΓΡΑΜΜΗ του ΕΛ. ΤΥΠΟΥ, 16/9/08).

◆ Ιταλία-συνδικαλητεία: τα τέσσερα (μεγαλύτερα) συνδικάτα συμφωνήσαν με τον όμιλο μεγαλοεπενδυτών να είναι σταθερές οι αποδοχές με την προϋπόθεση ότι θα αυξηθεί η παραγωγικότητα των εργαζομένων.

◆ Αυτή η «Μήδεια» του Βασιλείου είναι του ύψους ή του βάθους (τελικά);

◆ Οπως και να το κάνουμε η ελληνική σημαία (που από το '90 και μετά μας έχει πνίξει στα σκατά, κατά πως λέει -περίποτο- κι ένα τραγούδι) δεν αποτελεί σύμβολο των εργατών αλλά «φωνά» που συγκεντρώνει ό,τι πιο αντιδραστικό υπάρχει στις μέρες μας. Εξου και το σύνθημα... καμμένη η σημαία [όσο για σύμβολα, οι εργαζόμενες μάζες (κάπως) γνωρίζουν (κι έχουν γνωρίσει) τις «φρούρες σημαίες των κρατών» που λέει ο ποιητής].

◆ Πολύ... επαναστάτης ο Μπεζανόν: «Έμεις υποστηρίζουμε το μοντέλο στο οποίο η πλειοψηφία αποφασίζει για τον εαυτό της» (από την ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 16/9/08). Θέση που -σαφώς- έχει οιοσδήποτε αστός πολιτικός που «ομιλεί» στο όνομα κάποιας «πλειοψηφίας»...

◆ Μπέρδεψαν «τα μπούτια» τους στην ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ της 16/9/08, σελ.8, όπου ο τίτλος είναι «Διάλογος στη Βενεζουέλα για έξιοδο από την κρίση» και το κείμενο αναφέρεται στη... Βολιβία...

◆ Φόρος πικνίκ στη Γαλλία (η χρήση πλαστικού επιβαρύνεται πολύ). Δράστης ο υπουργός... Οικολογίας.

◆ Κατά ένα μέλος μειώθηκαν οι PINK FLOYD (για τους μεταφυσικούς οι Ρίκ Ράιτ πήγε στο δημιούργημά του: «The dark side of the moon»).

◆ Κι άλλα βάρη κι άλλοι φόροι (πρότε θα γεμίσουν με απεργούς οι λεωφόροι);.

◆ Δεν μπορεί να μην σημαίνει τίποτα η πρόσκληση Σωκράτη Κόκκαλη από τον Περισσό (όταν θα γίνει η εκδήλωση για τον Πέτρο Κόκκαλη, το «γιατρό»).

◆ Φυσικά επικροτούμε τις

απαλλοτριώσεις. Με το μεροκάμπατο, όμως, τι θα γίνει; Το «πουλί» και στο πετρέλαιο θέρμανσης: ακριβότερο κατά 25%.

◆ «Το 5% της θνησιμότητας στην Ευρώπη οφείλεται στη μόλυνση της ατμόσφαιρας». Υπάρχει, μαρέ, καθαρός καπιταλισμός;

◆ «Ανατροπή... κατεδάφιση...»: λέξεις του κεντρικού πρωτοσέλιδου τίτλου των ΝΕΩΝ, 15/9/08, «φρύσκωμα» του Γιωργάκη. Εμείς, σπλάχνως, θα υπενθυμίσουμε τον τίτλο μιας -παλιάς- ποιητικής συλλογής: «Η ανέγερση προετοίμαζε την κατεδάφιση» -αφού δεν ειμαστε λωτοφάγοι.

◆ Αυξήσεις 8% σε τρεις (αριθμός τριά) δόσεις (πάλι τα τρία...).

◆ «Εδειξε νέο πρόσωπο» - ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 16/9/08. (Ο Γιώργος είναι (;) πονηρός, κι αυτά που λέει μην τα τρως, κι από τις έντεκα και μπροστο...).

◆ Μπορεί ο ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ (16/9/08) να λέει ότι «φυτόζωαν με 600 ευρώ έξι στους δεκα συνταξιούχους» (ωστό). Εμείς όμως έρουμε ότι η ΤΥΠΟΕΚΔΟΤΙΚΗ πάει καλά... (να μην ξεχνάμε κι εκείνο -προ 30ετίας- του Τζων Φλωράκης...).

◆ Παράβαση της καρδιάς του Σταύρου Παράβα (των χαμηλών τόνων).

◆ Η Αυγούλα, η Αυγούλα (16/9/08): «Φούσκες για τα χρηματιστήρια, με θύματα τις προγματικές οικονομίες - δηλαδή την παραγωγή, τις επιχειρήσεις, τους εργαζόμενους σε όλο τον πλανήτη». Όλοι αδελφία είμαστε, κάτω από μία σημαία.

Βασιλης

◆ Οχι στη διάλυση και το μαρασμό, ναι στην ανάπτυξη και τον εκσυγχρονισμό (Πανελλήνια Ομοσπονδία Σιδηροδρομικών)

Η διάλυση και ο μαρασμός στους σιδηροδρόμους έχει να κάνει -αν κάποιος κοιτάει από τη σκοπιά των εργαζόμενων- πρώτα και κύρια με τις εργασιακές σχέσεις και τα δικαιώματα των εργαζόμενων. Εχει να κάνει με το σταμάτημα των προσλήψεων μόνιμου προσωπικού, με τους συμβασιούχους που καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες, με τη συνεχή μείωση της αξίας του μεροκάμπατου. Και η γενικότερη βέβαια κατάσταση στους σιδηροδρόμους, η κατάσταση διάλυσης και «μαρασμού», έχει να κάνει με τις πολιτικές της λιτότητας και των «κινήτρων» στο κεφάλαιο και στους διάφορους φίλα προσκείμενους εργολάβους, που απομούζουν τις δημιόσιες επιχειρήσεις. Αυτή είναι η πραγματικότητα, που θα λέγε και ο Κωστάκης (αλήθεια, τι να γίνεται αυτή η ψυχή;). Στην κυριολεξία, αυτή είναι η πραγματικότητα. Μόνο που το σύνθημα την αγγίζει ξώφαλτσα. Οπως «ξώφαλτσα» οι γραφειοκράτες που στρογγυλοκάθονται στις καρέκλες της ομοσπονδίας σιδηροδρομικών όλα αυτά τα χρόνια. «Ξώφαλτσα» κίνημα, «ξώφαλτσα» συνθήματα, ανύπαρκτα αποτελέσματα, μαρασμός των εργαζόμενων.

◆ Οχι στην έξιδο ενταγμένων ειδικοτήτων από τα ΒΑΕ. Οχι στην ενοποίηση του ΤΑΞΥ (Ομοσπονδία Εργαζόμενων Επιστημού-Τουρισμού)

◆ Κάτω τα χέρια από τα Βαρέα (Συνδικάτο Επιστημού-Ξενοδοχείων)

Αρχισαν τα όργανα για τα Βαρέα. Άλλα άρχισαν παιζόντας λάθος το σκοπό. Συνεχίζουν να παιζουν με τον ίδιο τρόπο που έπαιζαν την λίγο διάστημα στη μάχη για το ασφαλιστικό. Το κομμάτι που παιζουν έχει τίτλο: «Ακολουθώντας την πεπατημένη». Δεν περιμένουμε από αυτούς απολύτως τίποτα καλύτερο. Εχουμε την περιέργεια ούτε να δούμε τι θα κάνουν οι γνωστοί «εξωκοινοβουλευτικοί» σχηματισμοί. Θα ακολουθήσουν και αυτοί την ίδια πεπατημένη, την πεπατημένη της συνεργασίας με τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, παρά την εμπειρία της μάχης για το ασφαλιστικό; Σιγά την περιέργεια θα μου πείτε. Την ίδια πεπατημένη θα ακολουθήσουν, χρησιμοποιώντας τις ίδιες αναλύσεις (που τις έρουμε απ' έξω και ανακατωτά και χρησιμεύουν διά πάσαν ασθένεια), λέγοντας τις ίδιες δικαιολογίες και εξειδικεύοντας ακόμα παραπέρα τη λογική του μικρότ

Ογκαουλάτερ των μονοπωλίων, η Κομισιόν, εβγαλε διαταργή: η Ολυμπιακή Αεροπορία διαλύεται. Οι εργαζόμενοί της απολύνονται. Τα περιουσιακά της στοιχεία μοιράζονται σε τρεις εταιρίες, οι οποίες θα έχουν συγκεκριμένη επιχειρηματική δράση! Η κυβέρνηση Καραμανλή, πειθήνιο όργανο του κεφαλαιου, σπεύδει να εκτελέσει τη διαταργή, βάζοντας μπροστικά ιδιωτικοποίησης του πολύπαθου αερομεταφορέα. Πέντε προσπάθειες έχουν κάνει οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ κι άλλη μία η σημερινή κυβέρνηση, όλες αποτυχημένες. Λέτε η εβδομη στη σειρά να είναι η τυχερή τους; Αυτό θα εξαρτηθεί από τον αγώνα που θα δώσουν οι 8.500 μόνιμοι και συμβασιούχοι εργαζόμενοι του ομίλου και από τη μαχητική συμπαράσταση που θα εκδηλωθεί στον αγώνα τους.

■ Ολυμπιακή

Πλιάτσικο σε εργατικά δικαιώματα και κρατική περιουσία

Τι προβλέπει το σχέδιο της Κομισιόν; Η Ολυμπιακή θα κλείσει και τα «μάτιά» της θα διαμοιραστούν σε τρεις εταιρίες. Η «Πάνθεον» θα πάρει τα αεροσκάφη, το εμπορικό όνομα, το σήμα με τους κύκλους και τις σημαντικές χρονοθυρίδες στα αεροδρόμια του εξωτερικού (τα περίφημα slots, μερικά από τα οποία είναι προνομιούχα, γιατί είναι παλιά). Ομως, η νέα εταιρία δε θα μπορεί να έχει πτητικό όργανο μεγαλύτερο από το 65% αυτού που έχει σήμερα η Ολυμπιακή! Αρκεί και μόνο αυτός ο όρος για να αποκαλύψει τον αποικιοκρατικό χαρακτήρα της συμφωνίας που υπέγραψε η κυβέρνηση. Ερχεται ένα πολιτικό όργανο, σε μια αγορά που υποτίθεται ότι είναι ελεύθερη, και επιβάλλει όρο επιχειρηματικής δραστηριότητας. Η κυβέρνηση απαγορεύεται να επιδοτήσει την Ολυμπιακή, η Κομισιόν όμως επιτρέπεται να της βάζει πλαφόν στο πτητικό της όργανο. Επόμενο είναι κάποια από τα slots να «περισσέψουν» και να πουληθούν στις μεγάλες ευρωπαϊκές αεροπορικές εταιρίες που τα εποφθαλμιούν, γιατί αφορούν ώρες αεροπορικής αιχμής. Και βέβαια, κάπι που πρέπει

να πουληθεί υποχρεωτικά θα πουληθεί σε τιμή πολύ κάτω απ' αυτή που θα έπιανε σε συνθήκες ελεύθερης αγοράς.

Η επίγεια εξυπηρέτηση και ο εμπορευματικές μεταφορές θα μεταφερθούν σε άλλη, νέα εταιρία. Πρόκειται για την πιο κερδοφόρα δραστηριότητα του ομίλου, την οποία τόσοι και τόσοι εποφθαλμιούν. Τέλος, σε άλλη, νέα εταιρία θα μεταφερθεί και η επισκευαστική βάση, η ομέσως πιο κερδοφόρα δραστηριότητα του ομίλου. Ας σημειωθεί πως η Ολυμπιακή πλήρωσε αρκετά εκατομμύρια ευρώ για την κατασκευή νέας επισκευαστικής βάσης στο «Ελ. Βενιζέλος». Η επένδυση αυτή θα πάρει τώρα σε κάποιους ιδιώτες, με πρώτη υποψήφια την Aegean, που ενδιαφέρεται να πάρει αυτή τη δουλειά και έχει ήδη αρχίσει να κατασκευάζει δικό της υπόστεγο στο «Ελ. Βενιζέλος».

καν από καταβολής ελληνικού κράτους. Τα ομέσως μεγαλύτερα αεροδρόμια τα ετοιμάζουν για παράδοση σε καπιταλιστικούς ομίλους, με τη μέθοδο των ΣΔΙΤ. Ήρθε τώρα η ώρα να παραδώσουν και την Ολυμπιακή, που η παραμονή της υπό κρατικό θέλεχο αποτελεί εδώ και χρόνια καρφί στο μάτι τους.

Ως εδώ, έχουμε ένα άγριο πλιάτσικο σε βάρος της κρατικής περιουσίας. Περιουσία που σχηματίστηκε με τον ιδρώτα του ελληνικού λαού κόβεται σε φέτες και μοιράζεται σε ιδιώτες καπιταλιστές. Αν η Ολυμπιακή ήταν ένας ιδιωτικός όμιλος ούτε να διανοθούνται τέτοια εξέλιξη δε θα διανοούνταν οι μάνατζέρ της. Ακριβώς επειδή είναι περιουσιακό στοιχείο του κράτους, κόβεται σε φέτες και κυριολεκτικά ξέπουλιέται με μια απλή κυβερνητική απόφαση, την οποία αισιένως θα επι-

μιλάμε μόνο για κάποιους ανθρώπους που θα χάσουν τη δουλειά τους, μιλάμε για κατάργηση θέσεων εργασίας, που είναι χειρότερο. Οσοι θα μείνουν στη δουλειά θα επαναντιπροσθούν από τις νέες εταιρίες από μηδενική βάση. Δηλαδή, χωρίς να ισχύουν οι συλλογικές τους συμβάσεις. Δικαιώματα κατακτημένα με αγώνες δεκαετιών, δικαιώματα ζηλεύτα από άλλους εργαζόμενους θα χαθούν κι αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα να ασκηθεί πίεση συνολικά πάνω στις εργασιακές σχέσεις και να επιταχυνθούν οι αντεργατικές αναδιαρθρώσεις.

Ο λόγος έχει δοθεί πλέον στους εργαζόμενους της Ολυμπιακής. Ή θα κάνουν σκληρό και ανυποχώρητο αγώνα ή θα μπουν σε μια λογική παζαρεμάτων και συμβιβασμών, όπως έχει γίνει και στο παρελθόν. Στη δεύτερη κατεύθυνση σπρώχνουν ήδη

Λαϊκίστικος οπορτουνισμός

Είπε ο Α. Τσίπρας, στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε στη Θεσσαλονίκη: «Και εγώ διερωτώμαι. Πώς μπορεί ο πρωθυπουργός να μαζεύει χθες το Υπουργικό Συμβούλιο και να κάθεται απέναντι από τον κ. Αλογοσκούφη και τον κ. Βουλγαράκη και να τους βλέπει; Να κάθεται απέναντι από έναν υπουργό ο οποίος, προκειμένου να φοροδιαφύγει, φτιάχνει off shore εταιρείες για να διασώσει τη μεγάλη του περιουσία. Και δίπλα του να κάθεται ένας άλλος υπουργός, ο οποίος προσπαθεί να καταλαποτέψει τους χαμπλόμισθους και τους χαμπλοσυνταξιούχους, τη γενιά των 700,00 ευρώ, όλων όσων εργάζονται με μπλοκάκι;».

Αν ακολουθούσαμε τον κ. Τσίπρα στο δρόμο του λαϊκισμού, θα μπορούσαμε πανεύκολα να τον κατηγορήσουμε ως... υπάλληλο του Λούλη. Διότι εξαιρεί τον Καραμανλή από το έργο των υπουργών του και τον αναβιβάζει στο βάθρο ενώς αιώνατου άρχοντα που τον προδίδουν οι υπουργοί του. Ο Βουλγαράκης με τις μπιζίνες του και ο Αλογοσκούφης με την οικονομική πολιτική. Γ' αυτό και γίνεται επικληση της... προσωπικής ευαισθησίας του Καραμανλή και αναφωτίεται ο Α. Τσίπρας πώς αυτός μπορεί και βλέπει στο υπουργικό του συμβούλιο το Βουλγαράκη και τον Αλογοσκούφη (αλήθεια, με την Πετραλιά δεν θα έπρεπε να υπάρχει πρόβλημα). Το Βουλγαράκη ο Καραμανλής τον ξωπέταξε, οπότε η τσίπρειος κριτική παρέλκει. Από πότε, όμως, η αντικοινωνική οικονομική πολιτική είναι πολιτική Αλογοσκούφη και όχι πολιτική Καραμανλή, πολιτική μιας κυβέρνησης που διαχειρίζεται το σύστημα του κεφάλαιου; Είναι πάνω από τάξεις η κυβέρνηση Καραμανλή (και όποια άλλη αστική κυβέρνηση); Ας μας το πουν καθαρά από την Κουμουνδούρου για να το ξέρουμε. Και πού, διαφωνούν, τελικά με τον Παπανδρέου που δηλώνει... αυτοκριτικά (και άκρως υποκριτικά) πως το μεγαλύτερο λάθος του είναι «ότι είχε ελπίσει πολλά περισσότερα από την κυβέρνηση της ΝΔ»;

Δεν έχουμε να κάνουμε, όμως, με ένα λαϊκισμό που ενσωματώνει στο στιλάκι του ο Τσίπρας. Λίγες μέρες αργότερα, το Γραφείο Τύπου του ΣΥΝ, σχολάζοντας τις δηλώσεις Αλογοσκούφη μετά τη σύνοδο του Ecofin, ανακοίνωσε: «Οι δηλώσεις του κ. Γ. Αλογοσκούφη αποτελούν την πλέον πηγή επιβεβαίωση της παταγώδους αποτυχίας μιας κοινωνικά ανάλυτης κυβερνητικής πολιτικής, που έχει παραδώσει τη χώρα στο έλεος των διωτικών συμφερόντων και των ασύδοτων αγορών».

Γιατί είναι αποτυχημένη η κυβερνητική πολιτική; Οταν έχουμε να κάνουμε με μια κυβέρνηση του κεφαλαίου, πολιτική της κρίνεται από τη σκοπιά αυτών που εκπροσωπεί και επομένως η πολιτική της κυβέρνησης Καραμανλή είναι απόλυτα επιτυχημένη και αυτό αποτύπωνται πεντακάθαρα στους πίνακες με τα καπιταλιστικά κέρδη τα τελευταία χρόνια. Το ΠΑΣΟΚ δικαίως μιλά για «αποτυχημένη κυβερνητική πολιτική», διότι υπηρετεί τα ίδια συμφέροντα και δε θέλει ν' ανοίξει αντικαπιταλιστικά μέτωπα ούτε για λόγους κοινωνικής δημαγωγίας. Ο ΣΥΝ γιατί ακολουθεί τη γραμμή ΠΑΣΟΚ;

Καταφεύγει σ' έναν σοσιαλδημοκρατικό τύπου λαϊκισμό, γιατί προγραμματικά δεν εκπροσωπεί τίποτα περισσότερο από ένα «παλιό καλό ΠΑΣΟΚ». Ενα ΠΑΣΟΚ με περισσότερες «πινελιές» κοινωνικής ευαισθησίας, οι οποίες είναι βέβαιο ότι θα ξεθωριάσουν ταχύτατα, αν ποτέ βρεθεί στην κυβέρνηση. Ο ΣΥΝ λαϊκίζει ασύστολα και ουσιαστικά αποτελεί την επιτομή του λαϊκισμού. Χαίδευει αυτιά, χωρίς η πολιτική του να περιλαμβάνει ούτε ίχνος ανατρεπτικότητας, ούτε καν μια σχετικά δομημένη ρεφορμιστική πολιτική. Είναι μια δύναμη διαχείρισης του συστήματος, εγκλωβισμού εργαζόμενων μαζών και απόσβεσης κοινωνικών κραδασμών που μπορεί να απειλήσουν το σύστημα.

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγρούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενεάλογ 1 και Εργατιά, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΓΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκαότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αρ. Ανησ 24 - Αιγαλεο

